EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 6.7.2021.
COM(2021) 391 final

2021/0191 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Eiropas zaļajām obligācijām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final} - {SWD(2021) 182 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis priekšlikums ir daļa no plašākas Eiropas Komisijas programmas ilgtspējīga finansējuma jomā. Tas veido pamatu kopīgam noteikumu satvaram attiecībā uz apzīmējuma "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmantošanu obligācijām, ar kurām īsteno vides ziņā ilgtspējīgus mērķus Regulas (ES) 2020/852[1] (Taksonomijas regula) nozīmē. Ar to arī izveido sistēmu to uzņēmumu reģistrēšanai un uzraudzībai, kuri darbojas kā šim regulējumam atbilstīgu zaļo obligāciju ārējie pārbaudītāji. Tas atvieglos augstas kvalitātes zaļo obligāciju tirgus turpmāku attīstību, tādējādi veicinot kapitāla tirgu savienību, vienlaikus līdz minimumam samazinot traucējumus esošajos zaļo obligāciju tirgos un mazinot zaļmaldināšanas risku. Apzīmējums "Eiropas zaļā obligācija" ir pieejams visiem emitentiem Savienībā vai ārpus tās, kuri atbilst šā priekšlikuma prasībām.

Šā tiesību akta priekšlikuma mērķis ir labāk izmantot vienotā tirgus un kapitāla tirgu savienības potenciālu, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus klimata un vides jomā saskaņā ar **2016. gada Parīzes nolīguma** par klimata pārmaiņām[2] 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu un Eiropas zaļo kursu[3].

Eiropas zaļais kurss ir skaidri parādījis, ka visās ekonomikas nozarēs ir vajadzīgas ievērojamas investīcijas, lai pārietu uz klimatneitrālu ekonomiku un sasniegtu Savienības vides ziņā ilgtspējīgus mērķus. Laikposmā no 2021. līdz 2030. gadam Savienības pašreizējo 2030. gada klimata un enerģētikas mērķrādītāju sasniegšanai būs vajadzīgas investīcijas energosistēmā (izņemot transportu) 336 miljardu EUR apmērā gadā (2015. gada salīdzināmās cenās), kas atbilst 2,3 % no IKP[4]. Ievērojamai daļai no šīm finanšu plūsmām būs jānāk no privātā sektora. Lai novērstu šo investīciju nepietiekamību, ir būtiski jāpārvirza privātā kapitāla plūsmas uz vides ziņā ilgtspējīgākām investīcijām un ir nepieciešamas visaptverošas pārmaiņas Eiropas finanšu sistēmas darbībā.

Konkrētāk, Eiropas zaļajā kursā ir uzsvērts, ka būtu jāatvieglo iespēja ieguldītājiem un uzņēmumiem identificēt vides ziņā ilgtspējīgas investīcijas un nodrošināt to ticamību. To varētu panākt, ieviešot skaidru marķējumu privāto ieguldījumu produktiem un izstrādājot Eiropas zaļo obligāciju standartu, kas veicinātu vides ziņā ilgtspējīgas investīcijas visērtākajā veidā. Neraugoties uz tirgus enerģisko izaugsmi, zaļo obligāciju emisija joprojām ir neliela daļa no vispārējās obligāciju emisijas, kas veido aptuveni 4 % no uzņēmumu obligāciju kopējās emisijas 2020. gadā[5]. Turpmāka izaugsme augstas kvalitātes zaļo obligāciju tirgū būs būtisku zaļo investīciju avots, tādējādi palīdzot novērst Eiropas zaļā kursa investīciju nepietiekamību.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

2 Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.).

3 Komisijas paziņojums "Eiropas zaļais kurss", COM(2019) 640 final.

4 Ietekmes novērtējums, kas pievienots paziņojumam "Eiropas 2030. gada klimatisko ieceru vēriena kāpināšana: investīcijas klimatneitrālā nākotnē cilvēku labā", SWD/2020/176 final.

5 2021. gada Eiropas finanšu stabilitātes un integrācijas pārskats

Šajā nolūkā 2020. gada 14. janvāra Eiropas zaļā kursa investīciju plānā[6] tika paziņots par zaļo obligāciju standarta izveidi. Eiropadome 2020. gada decembra secinājumos par klimata pārmaiņām[7] uzsvēra, cik svarīgi ir izstrādāt kopīgus, globālus zaļā finansējuma standartus, un aicināja Eiropas Komisiju līdz 2021. gada jūnijam nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par zaļo obligāciju standartu. Visbeidzot, savā 2021. gada darba programmā Komisija kā prioritāti uzsvēra "ekonomiku, kas darbojas cilvēku labā" un norādīja, cik svarīgi ir turpināt progresu ilgtspējīga finansējuma jomā, jo īpaši ierosinot izveidot ES zaļo obligāciju standartu[8].

Tā kā tiek plaši izmantoti zaļo obligāciju īpašumtiesību tirgus regulējumi un neraugoties uz to, ka daži no šiem regulējumiem ir vispārpieņemti standarta noteikšanai, ieguldītājiem var būt dārgi un grūti noteikt uz obligācijām balstītu investīciju pozitīvo ietekmi uz vidi un salīdzināt dažādas zaļās obligācijas tirgū. Kopīgu vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību definīciju trūkums emitentiem rada neskaidrību par to, kuras saimnieciskās darbības var likumīgi uzskatīt par zaļām. Šādos apstākļos emitenti var saskarties ar reputācijas riskiem, ko rada iespējamas apsūdzības par zaļmaldināšanu, jo īpaši pārejas nozarēs. Turklāt prakses sadrumstalotība ārējās pārbaudes jomā tiem var radīt papildu izmaksas. Šie šķēršļi var ietekmēt tādu projektu ienesīgumu, kuriem ir būtiska ietekme uz klimatu un vidi, tādējādi samazinot šādu investīciju iespēju piedāvājumu un kavējot Savienības vidisko mērķu sasniegšanu.

Šā priekšlikuma mērķis ir novērst minētos šķēršļus, nosakot augstas kvalitātes zaļo obligāciju standartu. Tam būtu: 1) jāuzlabo ieguldītāju spēja identificēt augstas kvalitātes zaļās obligācijas un uzticēties tām, 2) jāatvieglo šo augstas kvalitātes zaļo obligāciju emisija, precizējot zaļo saimniecisko darbību definīcijas un samazinot iespējamos reputācijas riskus emitentiem pārejas nozarēs, un 3) jāstandartizē ārējās pārbaudes prakse un jāvairo uzticēšanās ārējiem pārbaudītājiem, ieviešot brīvprātīgu reģistrācijas un uzraudzības režīmu.

Šis priekšlikums par Eiropas zaļo obligāciju ir balstīts uz Taksonomijas regulu. Taksonomijas regulā ir noteikta vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību klasifikācija, tostarp kā vienu no noteicošajiem kritērijiem nosakot pilnīgu atbilstību minimālajiem sociālajiem aizsargpasākumiem. Šo regulējumu var izmantot kā klasifikācijas etalonu, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība un ar to saistītie aktīvi vai projekti ir zaļi. Saskaņā ar Taksonomijas regulas[9] 4. pantu Savienībai, nosakot vides ziņā ilgtspējīgu uzņēmumu obligāciju standartus[10], ir jāpiemēro taksonomijas kritēriji. Tāpēc Eiropas zaļo obligāciju vajadzībām Komisija ierosina Taksonomijas regulā un tās deleģētajos aktos (to izstrādes stadijā) definēt, kas būtu uzskatāms par "zaļu".

Šis priekšlikums nodrošina regulējumu visiem zaļo obligāciju emitentiem, tostarp publiskā un privātā sektora emitentiem un finanšu un nefinanšu uzņēmumiem. Regulējums ir paredzēts arī tam, lai to izmantotu emitenti, kas emitē segtās obligācijas, kā arī vērtspapīrošanas darījumiem, kuros vērtspapīrus emitē īpašam nolūkam dibināta sabiedrība[11]. Saikne ar

---

6 Komisijas paziņojums "Ilgtspējīgas Eiropas investīciju plāns/Eiropas zaļā kursa investīciju plāns" (COM(2020) 21 final).

7 Eiropadomes secinājumi, 2020. gada 12. decembris. (EUCO 22/20).

8 Komisijas 2021. gada darba programma, 20.10.2020., COM(2020) 690 final.

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088.

10 ES Taksonomijas regulas 4. pants: *"Dalībvalstis un Savienība piemēro 3. pantā izklāstītos kritērijus, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, attiecībā uz jebkādiem pasākumiem, kuros finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tiek izvirzītas prasības attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas tiek darīti pieejami kā vides ziņā ilgtspējīgi."*

11 Šajā kontekstā var norādīt, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/557 (2021. gada 31. marts), ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2402, ar ko nosaka vispārēju regulējumu vērtspapīrošanai

Taksonomijas regulu ļauj ieņēmumus no Eiropas zaļo obligāciju emisijas izmantot plašam tādu saimniecisko darbību klāstam, kas sniedz būtisku ieguldījumu vides ziņā ilgtspējīgu mērķu sasniegšanā. Pamatojoties uz pašreizējo tirgus paraugpraksi zaļo obligāciju jomā, šajā priekšlikumā ir paredzēti daudzi iespējamie izmantojumi, piemēram, banka, kas emitē Eiropas zaļo obligāciju, lai finansētu zaļās hipotēkas, tērauda ražotājs, kas emitē Eiropas zaļo obligāciju, lai finansētu jaunu ražošanas tehnoloģiju ar zemāku emisiju līmeni, vai suverēns subjekts, kas emitē Eiropas zaļo obligāciju, lai finansētu subsīdiju shēmu atjaunojamo energoresursu iekārtām.

Šā priekšlikuma pamatā ir tirgus paraugprakse, kā arī atsauksmes un ieteikumi, kas saņemti no Augsta līmeņa ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos. Grupas ziņojumā, kas publicēts 2018. gada 31. janvārī[12], tika ieteikts ieviest oficiālu ES zaļo obligāciju standartu, kā tas tobrīd tika dēvēts. Pēc tam Komisija 2018. gada 8. martā pieņemtajā rīcības plānā ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai[13] apņēmās izstrādāt ES zaļo obligāciju standartu. Tā uzdeva tehnisko ekspertu grupai (TEG) ilgtspējīga finansējuma jautājumos, kuras sastāvā ir dažādu nozaru tirgus dalībnieki, izstrādāt ieteikumus par ES zaļo obligāciju standartu. TEG to izdarīja savā galīgajā ziņojumā 2019. gada jūnijā, kam 2020. gada martā sekoja standarta projekta lietojamības rokasgrāmata. Visbeidzot, Komisija sabiedriskajā apspriešanā par atjaunināto ilgtspējīga finansējuma stratēģiju (2020. gada aprīlis–jūlijs) un mērķorientētā apspriešanā par ES zaļo obligāciju standartu (2020. gada jūnijs–oktobris) apkopoja papildu ieskatu un informāciju par zaļajām obligācijām.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Ar šo priekšlikumu tiek ieviests noteikumu kopums, kas zaļo obligāciju emitentiem jāievēro, lai obligāciju varētu apzīmēt kā "Eiropas zaļo obligāciju" jeb "*EuGB*". Tā pamatā ir pašreizējā tirgus paraugprakse, un ar to tiek ieviestas papildu prasības, pamatojoties uz attiecīgajiem, jau spēkā esošajiem tiesību aktiem. Šīs prasības atbilst mērķiem, kas izvirzīti spēkā esošajos politikas noteikumos attiecīgajā politikas jomā, jo īpaši Taksonomijas regulā. Saskaņā ar šo priekšlikumu Eiropas zaļās obligācijas emitentiem ir jānodrošina, ka ieņēmumi no obligācijas emisijas tiek sadalīti aktīviem un izdevumiem, pilnībā ievērojot Taksonomijas regulas prasības, lai nodrošinātu, ka pati obligācija ir pilnībā vides ziņā ilgtspējīga. Šis priekšlikums arī atbilst citām ilgtspējīga finansējuma iniciatīvām, tostarp Komisijas priekšlikumam Uzņēmumu ilgtspējas informācijas atklāšanas direktīvai[14], kas veicinās to, ka visas lielās korporācijas un lielākā daļa regulētos tirgos kotētu korporāciju sniedz ar ilgtspēju saistītu informāciju; tāpēc tas attiecas arī uz daudziem obligāciju emitentiem.

Šis priekšlikums arī saskan ar kapitāla tirgu savienību, kuras mērķis ir uzlabot Savienības kapitāla tirgu spēju piesaistīt un novirzīt investīcijas, kas var palīdzēt finansēt zaļo pārkārtošanos.

---

un izveido īpašu satvaru attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu, lai palīdzētu atgūties no Covid-19 krīzes, ir noteikts, ka Komisijai līdz 2021. gada 1. novembrim ciešā sadarbībā ar Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi ir jāziņo par īpaša ilgtspējīgas vērtspapīrošanas satvara izveidi, pamatojoties uz Eiropas Banku iestādes ziņojumu. Šis priekšlikums neskar minēto ziņojumu. Īpašs ilgtspējīgas vērtspapīrošanas regulējums, ja tas būtu vēlams, varētu atšķirties pēc darbības jomas un citiem aspektiem no vērtspapīrošanas vērtspapīriem, kas kvalificējami kā *EuGB*.

12 https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en

13 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: "Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana", 8.3.2018., (COM(2018)097 final).

14 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:52021PC0189

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums atbilst Eiropas zaļā kursa vispārējiem politikas mērķiem. Eiropas zaļais kurss ir Savienības atbilde uz klimata un vides problēmām, kas ir raksturīgas šim laikam. Tā mērķis ir līdz 2050. gadam pārveidot Savienību par mūsdienīgu, resursu ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku bez siltumnīcefekta gāzu neto emisijām[15]. Turklāt uzticamas regulētas vides nodrošināšanai, kas atbalsta Eiropas zaļo obligāciju emisiju un izveidi, būs liela nozīme euro starptautiskās nozīmes veicināšanā un palīdzēs sasniegt mērķi – attīstīt Savienības finanšu tirgus, lai no tiem izveidotu jaunu "zaļā finansējuma" centru, tādējādi vēl vairāk atbalstot ES zaļās investīcijas[16]. Komisija varētu sniegt tehnisku atbalstu dalībvalstīm saskaņā ar Regulu (ES) 2021/240[17], lai valsts līmenī veicinātu Eiropas zaļās obligācijas.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Uz šo priekšlikumu attiecas dalītā kompetence saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un tā pamatā ir LESD 114. pants, kurā tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt attiecīgus noteikumus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

LESD 114. pants ļauj Savienībai veikt pasākumus ne tikai, lai likvidētu esošos šķēršļus pamatbrīvību īstenošanai, bet arī lai novērstu šādu šķēršļu rašanos nākotnē. Tas ietver arī tos šķēršļus, kas apgrūtina tirgus dalībniekiem, piemēram, zaļo obligāciju emitentiem vai ieguldītājiem, pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības.

Pašreizējais zaļo obligāciju tirgus pilnībā balstās uz tirgus definētiem standartiem un praksi, un pārliecību ieguldītājiem sniedz uzņēmumi, kas darbojas kā ārējie pārbaudītāji. Šajos spēkā esošajos standartos ir izklāstītas augsta līmeņa uz procesiem balstītas pamatnostādnes vai ieteikumi, bet zaļo projektu pamatdefinīcijas nav pietiekami standartizētas, stingras un visaptverošas. Tas neļauj ieguldītājiem viegli identificēt obligācijas, kuru emisijas rezultātā gūtie ieņēmumi ir atbilstīgi vides mērķiem vai veicina to sasniegšanu, tostarp jo īpaši mērķim ierobežot globālās vidējās temperatūras pieaugumu krietni zem 2°C un censties to ierobežot līdz 1,5°C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni, kā noteikts Parīzes nolīgumā. Šāda situācija arī ierobežo emitentu spēju izmantot vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas, lai pārorientētu savu darbību uz vides ziņā ilgtspējīgākiem uzņēmējdarbības modeļiem.

Turklāt pašlaik izmantotie tirgū pamatotie standarti pienācīgi nenodrošina ārējo pārbaudītāju pārredzamību un pārskatatbildību, un netiek pastāvīgi uzraudzīti uzņēmumi, kas darbojas kā ārējie pārbaudītāji. Līdz ar to ieguldītājiem ir papildu grūtības identificēt vides ziņa ilgtspējīgas obligācijas, uzticēties tām un salīdzināt tās.

Tāpēc visā Savienībā līdzāspastāv dažādas prakses, kas ieguldītājiem sadārdzina īstu zaļo obligāciju identificēšanu un vienlaikus liedz zaļo obligāciju tirgum attīstīties atbilstoši tā potenciālam.

---

15 Komisija 2020. gada 4. martā pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulu (ES) 2018/1999 (Eiropas Klimata akts) (2020/0036 (COD)), ierosinot padarīt mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti par juridiski saistošu ES.

16 "Eiropas ekonomikas un finanšu sistēma: veicināt atvērtību, stiprumu un noturību", 19.1.2021., COM(2021) 32 final.

17 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/240 (2021. gada 10. februāris).

Līdz šim neviena dalībvalsts vēl nav pieņēmusi tiesību aktus, lai valsts līmenī izveidotu oficiālu zaļo obligāciju standartu. Tomēr valstu marķēšanas sistēmās jau ir noteiktas dažādas prasības vides ziņā ilgtspējīgiem finanšu produktiem, kā rezultātā dažos gadījumos var tikt izvirzītas prasības obligācijām, piemēram, obligāciju fondu prasību gadījumā. Salīdzinot ES dalībvalstu emitētās valsts zaļās obligācijas, jau ir piemēri, kad dalībvalstīs ir izmantotas atšķirīgas vides ziņā ilgtspējīgu darbību definīcijas. Turklāt, ņemot vērā zaļo obligāciju tirgus pastāvīgo izaugsmi un tā nozīmi tādu fiksētu investīciju finansēšanā, kas vajadzīgi Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanai, iespējams, ka dažas dalībvalstis apsvērs iespēju valsts līmenī izstrādāt standartus vai ieviest pamatnostādnes.

Ar šādām valstu iniciatīvām, visticamāk, tiktu mēģināts risināt tās pašas problēmas, kuras paredzēts risināt ar ierosināto *EuGB* iniciatīvu, taču rezultāti dažādās dalībvalstīs var atšķirties. Tāpēc ir iespējams, ka rastos atšķirības starp valstu tiesību aktiem, kas kavētu kapitāla brīvu apriti, apdraudētu vienlīdzīgus konkurences apstākļus Eiropā un darbotos pretrunā kapitāla tirgu savienības mērķiem. Tāpēc ir skaidrs, ka gan publiskiem, gan privātiem zaļo obligāciju emitentiem visā Savienībā ir jāpiemēro saskaņots zaļo obligāciju standarts. Šīs regulas pieņemšanas mērķis būtu nodrošināt šādas saskaņotas prasības. Tāpēc LESD 114. pants ir atbilstīgais juridiskais pamats.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šis priekšlikums atbilst Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteiktajam subsidiaritātes principam, saskaņā ar kuru Savienības līmeņa rīcību var īstenot tikai tad, ja dalībvalstis vienas pašas nespēj sasniegt paredzētos mērķus.

Zaļo obligāciju tirgus pēc būtības ir starptautisks, un dalībnieki tirgo obligācijas pāri valstu robežām. Finanšu produktu emitentiem un ieguldītājiem tajos ir vajadzīgi kopīgi rādītāji un definīcijas, lai noteiktu, kuri projekti un darbības ir vides ziņā ilgtspējīgas, un salīdzinātu tos savā starpā. Ņemot vērā šo situāciju, valstu likumdošanas pasākumi, lai novērstu zaļo obligāciju tirgū konstatētās nepilnības, varētu sadrumstalot Eiropas zaļo obligāciju tirgu.

Turklāt zaļo obligāciju ārējo pārbaudītāju tirgus ir pārrobežu tirgus. Lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus šo pakalpojumu sniedzējiem, Eiropas līmenī ir nepieciešams centralizēts Eiropas zaļo obligāciju ārējo pārbaudītāju reģistrācijas un uzraudzības režīms, ko koordinē Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI).

Tāpēc šādu iniciatīvu nevar attiecināt tikai uz vienas dalībvalsts teritoriju, un ir vajadzīga koordinēta rīcība Savienības līmenī. Tikai intervence Savienības līmenī var noteikt konsekventas un standartizētas prasības Eiropas zaļajām obligācijām, lai uzlabotu vienotā tirgus darbību un novērstu tirgus izkropļojumus.

Visbeidzot, ņemot vērā daudzveidīgo mijiedarbību starp priekšlikumu par Eiropas zaļajām obligācijām un citiem attiecīgajiem Savienības līmeņa tiesību aktiem, piemēram, Taksonomijas regulu, Savienības instruments šķiet piemērotāks, lai risinātu pašreizējo situāciju.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ to, ka Līgumā noteiktās brīvības tiek izmantotas vienoti un ar juridisku noteiktību, var labāk nodrošināt, veicot pasākumus Savienības līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Šis priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas noteikts LES 5. pantā. Ierosinātie pasākumi ir vajadzīgi, lai sasniegtu mērķus, un tie ir arī vispiemērotākie.

Saskaņota brīvprātīga standarta ieviešana attiecībā uz zaļajām obligācijām Savienības līmenī noteiks augstas kvalitātes zaļo obligāciju etalonu Eiropas un, iespējams, pasaules tirgos,

neuzliekot par pienākumu standartu izmantot pašreizējiem tirgus dalībniekiem. Ļaujot novērst konkrētus šķēršļus augstas kvalitātes zaļo obligāciju tirgus pienācīgai darbībai, šī regula varētu palīdzēt novirzīt kapitāla plūsmas uz vides ziņā ilgtspējīgiem projektiem un veicināt pārrobežu zaļās investīcijas. Ņemot vērā risku, ka bezdarbība izraisīs tirgus sadrumstalotību un ieguldītāju apjukumu, šis priekšlikums nodrošinās Eiropas zaļo obligāciju juridisko skaidrību, pārredzamību un salīdzināmību visā Savienībā.

Gan ieinteresēto personu atsauksmēs, gan šā priekšlikuma ietekmes novērtējumā tika norādīts, ka galvenie problēmu cēloņi ir konsekventas definīcijas trūkums attiecībā uz to, kas ir vides ziņā ilgtspējīgi veidi, kā izmantot ieņēmumus no zaļo obligāciju emisijas, un ārējo pārbaudītāju pastāvīgas uzraudzības trūkums. Šajā priekšlikumā ir noteikts tikai tas, kas ir nepieciešams, lai rastu risinājumu katram no šiem jautājumiem, proti: 1) brīvprātīga standarta izveide zaļajām obligācijām, nosakot, ka ieņēmumi jāizmanto saskaņā ar Taksonomijas regulas prasībām, un 2) prasība Eiropas zaļo obligāciju emitentiem iegūt pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumu no ārēja pārbaudītāja, kas ir reģistrēts un tiek uzraudzīts saskaņā ar šīs regulas prasībām. Uz valsts revidentiem vai citām publiskā sektora struktūrām, ko pilnvarojuši suverēnie emitenti, neattiecas šajā regulā noteiktās reģistrācijas un uzraudzības prasības, jo tās ir valsts struktūras, kas atbild par publisko izdevumu pārraudzību, un tām parasti ir juridiski garantēta neatkarība.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Šā priekšlikuma mērķis ir ieviest vienotu prasību kopumu saskaņotam Eiropas zaļo obligāciju standartam, kas vēl vairāk vienkāršos vides ziņā ilgtspējīgas investīcijas un atbalstīs koordinētu vienotā tirgus darbības uzlabošanas veidu. Lai sasniegtu šos politikas mērķus, ir vajadzīga tieši piemērojama regula, un tas ir labākais veids, kā nodrošināt maksimālu saskaņošanu, vienlaikus izvairoties no atšķirībām, kas saistītas ar nevienmērīgu īstenošanu.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Pašlaik nav ES līmeņa tiesiskā regulējuma attiecībā uz zaļajām obligācijām.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija 2020. gada 8. aprīlī sāka atklātu sabiedrisko apspriešanu par atjaunināto ilgtspējīga finansējuma stratēģiju, kas ilga 16 nedēļas. Šajā apspriešanā bija iekļauti vairāk nekā 100 jautājumi, tostarp vairāki jautājumi par finanšu produktu standartiem un marķējumiem, kā arī par ES zaļo obligāciju standartu, kā tas tobrīd bija pazīstams. Komisija šajā apspriešanā saņēma vairāk nekā 600 atbilžu no plaša ieinteresēto personu loka. Komisijas tīmekļa vietnē ir publicēts atsauksmju pārskats, kurā aplūkoti saņemtie komentāri[18].

Šā procesa ietvaros Komisija 2020. gada 12. jūnijā sāka arī mērķorientētu apspriešanu, lai no ieinteresētajām personām iegūtu papildu informāciju par ES zaļo obligāciju standartu (ZOS). Šī apspriešana ilga 16 nedēļas un noslēdzās 2020. gada 2. oktobrī pēc 167 atbilžu saņemšanas. Atbildes ir publicētas tiešsaistē[19]. Apspriešanas dokumentā kopumā bija 19 jautājumi, un tie bija vērsti uz diviem galvenajiem tematiem, proti, par ES ZOS un par sociālās ietekmes obligācijām un Covid-19. Komentārus sniedza plašs ieinteresēto personu loks, tostarp uzņēmumu/uzņēmējdarbības organizācijas, uzņēmumu apvienības, patērētāju organizācijas,

[18] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-sustainable-finance-strategy_en

[19] https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-eu-green-bond-standard_en

NVO un valsts iestādes. Ģeogrāfiskā ziņā atbildes tika saņemtas no 20 dalībvalstīm, divām citām Eiropas valstīm un divām valstīm ārpus Eiropas.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija 2020. gada maijā un jūnijā veica strukturētas padziļinātas intervijas ar 11 atlasītām ieinteresētajām personām no dažādām nozarēm un dalībvalstīm.

Bez tam no 2020. gada 2. decembra līdz 23. decembrim Komisija ar Padomes Ekonomikas un finanšu komitejas (EFK) apakšgrupas "Eiropas valsts parāda vērtspapīru tirgu (*ESDM*) zaļo obligāciju jautājumos" starpniecību veica īsu apspriešanu ar valstu parāda pārvaldības speciālistiem, izmantojot mērķorientētu anketu. Anketa tika nosūtīta arī dalībvalstu ekspertu grupai (*MSEG*) ilgtspējīga finansējuma jautājumos, un respondenti tika aicināti koordinēt savas atbildes pa dalībvalstīm. Atsauksmes sniedza 17 dalībvalstis.

Komisija arī regulāri aicināja Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI) sniegt atzinumu un ieteikumus, tostarp par iespējamu reģistrācijas un uzraudzības režīmu ārējiem pārbaudītājiem Savienības līmenī.

Komisijas Kopīgais pētniecības centrs sagatavoja vairākus akadēmiskus dokumentus, darba dokumentus un ziņojumus par zaļajām obligācijām: 1) "Zaļās obligācijas un uzņēmumu vidiskais sniegums: priekšizpēte"; 2) "Zaļās obligācijas un ziņojumu sniegšana par ieņēmumu izmantojumu: ko mēs zinām no tirgus datu sniedzējiem?"; 3) "Zaļo obligāciju cenu noteikšana. Vai finanšu iestādes ir īpašas?"; 4) "Zaļās obligācijas kā instruments cīņā pret klimata pārmaiņām".

Eiropas zaļo obligāciju iniciatīva kopš 2019. gada tiek apspriesta regulārās sanāksmēs, ko rīko dalībvalstu ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos: dalībvalstis tika regulāri informētas un piedalījās diskusijās par konkrētiem jautājumiem, piemēram, saikni ar Taksonomijas regulu un iespējamās Eiropas zaļo obligāciju iniciatīvas formātu un būtību.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējumā tika izskatīti vairāki politikas risinājumi trīs nozīmīgākajās politikas dimensijās papildus sākotnējai situācijai, kad Savienības līmenī rīcība netiek veikta:

(1) attiecībā uz standarta piemērošanas jomu zaļo obligāciju emitentiem apsvērtie risinājumi bija: 1) brīvprātīga pieeja, saskaņā ar kuru zaļo obligāciju emitenti varētu brīvi izvēlēties, vai panākt atbilstību gaidāmajai Eiropas zaļo obligāciju iniciatīvai, un 2) obligāta pieeja, saskaņā ar kuru visām zaļajām obligācijām, kas emitētas Eiropas Savienībā vai ko emitējis Eiropas Savienībā bāzēts emitents, būtu jāizmanto gaidāmā Eiropas zaļo obligāciju iniciatīva;

(2) attiecībā uz regulējumu, ko piemēro Eiropas zaļo obligāciju ārējiem pārbaudītājiem, apsvērtie risinājumi bija: 1) uzdot EVTI izsniegt atļaujas Eiropas zaļo obligāciju ārējiem pārbaudītājiem, piemērojot ierobežotu uzraudzību un prasības, un 2) uzdot EVTI izsniegt atļaujas ES ZOS ārējiem pārbaudītājiem un uzraudzīt tos, piemērojot stingrāku regulējumu;

(3) attiecībā uz iespējamo elastīgumu, ko piešķir suverēniem emitentiem, kuri vēlas emitēt Eiropas zaļās obligācijas, salīdzinājumā ar emitentiem, kas nav suverēni subjekti, apsvērtie risinājumi bija: 1) elastīgumu nepiešķirt, 2) piešķirt elastīgumu attiecībā uz prasībām, kas saistītas ar obligācijām, bet ne attiecībā uz Taksonomijas regulas piemērošanu un īstenošanu, un 3) piešķirt elastīgumu attiecībā uz prasībām, kas saistītas ar obligācijām, un attiecībā uz Taksonomijas regulu.

Rezultāti, kas gūti divās tiešsaistes apspriešanās par šo tematu, liecināja, ka lielākā daļa ieinteresēto personu atbalstīja koncepciju par ES zaļo obligāciju standartu, kā tas tobrīd bija pazīstams, kuru ierosināja tehnisko ekspertu grupa ilgtspējīga finansējuma jautājumos, tostarp prasību pēc brīvprātīga standarta. Tikai ļoti neliela daļa ieinteresēto personu pauda atbalstu obligātam standartam.

Lielākā daļa respondentu pauda atbalstu regulatīvajam režīmam attiecībā uz ārējiem pārbaudītājiem EVTI uzraudzībā, un daudzi respondenti lūdza piemērot samērīgu režīmu. Tas liecina, ka vairums ieinteresēto personu galvenokārt atbalstītu vieglāku vai mērķorientētāku uzraudzības režīmu.

Notika apspriešanās ar pašreizējiem un potenciālajiem valsts zaļo obligāciju emitentiem Savienībā par suverēno emitentu iespējamo elastību, un viedokļi vienmērīgi dalījās jautājumā par to, vai nodrošināt vai nenodrošināt elastību attiecībā uz Taksonomijas regulu. Tomēr tika pausts stingrs atbalsts konsekventas pieejas saglabāšanai attiecībā uz suverēniem un korporatīviem emitentiem.

Pamatojoties uz dažādo risinājumu analīzi un no ieinteresētajām personām saņemtajām atsauksmēm, ietekmes novērtējumā kā vēlamais risinājums tika identificēts tas, ka:

(1) Eiropas zaļo obligāciju iniciatīva ir izveidota kā brīvprātīgs standarts, kurš atbilst tirgus paraugpraksei un Taksonomijas regulai,

(2) EVTI ir uzdots izsniegt atļaujas Eiropas zaļo obligāciju ārējiem pārbaudītājiem, piemērojot ierobežotas uzraudzības prasības, un

(3) suverēniem emitentiem tiek piešķirta zināma elastība attiecībā uz Eiropas zaļo obligāciju izpildes nodrošināšanu, bet ne attiecībā uz Taksonomijas regulas piemērošanu un interpretāciju.

Vēlamā risinājuma pamatā ir tirgus paraugprakse ziņojumu sniegšanas un ārējās pārbaudes jomā un atbilstība Taksonomijas regulai. Šie elementi Eiropas zaļo obligāciju iniciatīvu noteiktu par galveno standartu pārredzamības un atbilstības vides drošības prasībām ziņā saskaņā ar mērķi attīstīt un atbalstīt augstākas kvalitātes zaļo obligāciju tirgu. Ierosinātais brīvprātīgais standarts apvienojumā ar vieglu uzraudzības pieeju nodrošinātu, ka Savienības mērķi tiek sasniegti izmaksu ziņā visefektīvākajā un iedarbīgākajā veidā.

Brīvprātīgs standarts būtu pievilcīgs augstas kvalitātes zaļo obligāciju emitentiem, no kuriem daudzi pauda atbalstu Eiropas zaļo obligāciju iniciatīvai, jo tas ļautu tiem skaidrāk informēt ieguldītājus un citus par viņu vidiskajiem rādītājiem un saistībām. Tajā pašā laikā tas palīdzētu izvairīties no traucējošas ietekmes uz esošajiem zaļo obligāciju tirgiem, kas var turpināt brīvi darboties. Tas atvieglotu konkurētspējīgas tirgus vides izveidi, kas nodrošinātu, ka turpmākas emisijas noteiktu ieguldītāju pieprasījums, nevis normatīvas prasības.

Vieglāka un mērķorientēta uzraudzības pieeja ārējiem pārbaudītājiem palielinātu pārbaudes procedūru pārredzamību emitentiem un ieguldītājiem, uzlabotu dažādu pieeju atsevišķu aspektu saskaņošanu un risinātu jautājumus, kas saistīti ar interešu konfliktiem, nemazinot vēlmi esošajiem pakalpojumu sniedzējiem reģistrēties saskaņā ar šo režīmu un darboties kā Eiropas zaļo obligāciju pārbaudītājiem.

Īstenojot ierobežotas elastības iespēju attiecībā uz suverēniem subjektiem, dalībvalstis varētu emitēt Eiropas zaļās obligācijas vienlīdzīgos konkurences apstākļos ar korporācijām, vienlaikus joprojām gūstot labumu no zināmas elastības, kurā ņemtas vērā to institucionālās īpatnības. Tāpat kā tas ir citiem lietotājiem, lēmums par atbilstības panākšanu Eiropas zaļo obligāciju iniciatīvai suverēniem subjektiem būtu brīvprātīgs.

Kopumā standarts sniegtu skaidras priekšrocības uzticības ziņā, kas varētu izpausties kā obligāciju cenu noteikšanas priekšrocības, un sniegtu jaunu stimulu emitentiem to izmantot. Tāpat emitenti var vēlēties apliecināt spēcīgāku zaļo apņemšanos, veicot emisiju saskaņā ar standartu.

Ieguldītājiem tiktu sniegts zaļo obligāciju segments, kas nodrošina augstu tirgus integritātes, pārredzamības un salīdzināmības pakāpi un vienoti definē, kas uzskatāms par zaļu, tādējādi palielinot salīdzināmību un uzticēšanos. Iniciatīva sniegtu ieguldītājiem lielāku izvēli un jo īpaši nāktu par labu aktīvākajiem zaļajiem ieguldītājiem, kuri atzinīgi vērtē stingrāku definīciju tam, kas uzskatāms par zaļu. Institucionālie ieguldītāji varētu skaidri nošķirt sevi no pārējā tirgus, koncentrējot savus obligāciju ieguldījumus uz Eiropas zaļajām obligācijām.

Ārējiem pārbaudītājiem var rasties papildu izmaksas, ja viņi vēlas ievērot standartu. Papildus uzraudzības maksām, kas pagaidām būtu jāsaglabā minimālā līmenī, pārbaudītājiem būtu jāsedz dažas tiešas atbilstības panākšanas un juridisko konsultāciju izmaksas, kā arī organizatoriskās izmaksas, lai saņemtu atļauju no EVTI.

Emitenti joprojām varētu emitēt zaļās obligācijas saskaņā ar dažādiem tirgus standartiem. Standarta izmantošanas izmaksas galvenokārt ir izmaksas, ko var pārnest no ārējiem pārbaudītājiem, kā arī izmaksas, kas saistītas ar taksonomijas piemērošanu. Tomēr izmaksas, kas saistītas ar taksonomijas piemērošanu, jau būtu radušās saskaņā ar citām iniciatīvām (piemēram, Nefinanšu informācijas atklāšanas direktīvu 2014/95/ES[20]), kas nozīmē, ka daļa no šīm izmaksām tiktu kompensēta.

Iniciatīva sniedz skaidru "vidiskas ilgtspējas" definīciju un atvieglo augstas kvalitātes zaļo obligāciju identificēšanu tirgū. Pārredzamības palielināšanai būtu jāuzlabo tirgus efektivitāte un jāsekmē lielāki ieguldījumi augstākas kvalitātes zaļajos projektos un aktīvos, jo īpaši saistībā ar jaunām informācijas atklāšanas prasībām, kas izriet no citām plašāka ilgtspējīga finansējuma rīcības plāna daļām. Turklāt lielāka uzticēšanās tirgum varētu radīt cenu noteikšanas priekšrocības, kas var veicināt taksonomijai atbilstīgu aktīvu un projektu finansēšanu. Minētajiem faktoriem būtu jāpalīdz Eiropas ekonomikai ātrāk pāriet uz oglekļneitrālām un kopumā mazāk piesārņojošām tehnoloģijām un ražošanas procesiem, tādējādi pozitīvi ietekmējot gan vidi, gan sabiedrību kopumā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šis priekšlikums netika iekļauts atbilstības pārbaudē.

- **Pamattiesības**

Šis priekšlikums respektē pamattiesības un ievēro principus, kas īpaši noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Saskaņā ar šo priekšlikumu EVTI tiek pilnvarota veikt jaunu funkciju – reģistrēt un uzraudzīt ārējos pārbaudītājus, kas sniedz savus pakalpojumus saskaņā ar šo regulu. Šajā nolūkā EVTI būs jāiekasē maksas no ārējiem pārbaudītājiem, kam būtu jāsedz visas administratīvās izmaksas, kuras EVTI rodas saistībā ar ārējā pārbaudītāja reģistrāciju un uzraudzību.

[20] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/95/ES (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu (OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.).

Pamatojoties uz aplēsi 0,2 pilnslodzes ekvivalenti uz vienu struktūru un kopumā trim ārējiem pārbaudītājiem, kas vēlas reģistrēties pirmajā četru gadu periodā[21], prasība būtu tikai 0,6 pilnslodzes ekvivalenti, lai veiktu reģistrāciju un pastāvīgu uzraudzību. Tomēr vajadzētu būt spēcīgai potenciālai sinerģijai ar EVTI pašreizējiem pienākumiem, kas izriet no Eiropas uzraudzības iestāžu (EUI) darbību pārbaudes, kurām EVTI tika piešķirts papildu personāls un budžeta resursi[22]. Turklāt, plānojot Savienības 2022. gada budžeta projektu, visas aģentūras tika mudinātas panākt saprātīgu ikgadēju efektivitātes pieaugumu 1–2 % apmērā. Tāpēc ir paredzēts, ka konkrēti šim priekšlikumam nebūtu vajadzīgi papildu resursi.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Izvērtējot šo iniciatīvu, Komisija ņems vērā turpmāk minētos avotus un rādītājus un paļausies uz sabiedrisko apspriešanu un diskusijām ar EVTI un kompetentajām iestādēm. Novērtējumu veiks saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma vadlīnijām.

Rādītāji:

(1) kopējais emitēto obligāciju daudzums, kopējais apgrozībā esošo obligāciju daudzums, kopējais apjoms un cenas obligācijām, kurām izmanto apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija", un obligācijām, kas apzīmētas kā "zaļās" obligācijas (bet kurām ne obligāti izmanto apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija"), kas emitētas gadā un ir apgrozībā [Eiropas Savienībā un pasaulē];

(2) dati par likviditāti to obligāciju tirgos, kurām izmanto apzīmējumu "Eiropas zaļās obligācijas", to obligāciju tirgos, kas apzīmētas kā "zaļās" obligācijas, un citu apgrozībā esošo obligāciju (piem., etalonu, t. i., kam ir tie paši/līdzīgi emitenti) tirgos;

(3) saskaņā ar šo regulu reģistrēto ārējo pārbaudītāju skaits;

(4) dati par regulatīvajām maksām, ko maksā šie ārējie pārbaudītāji;

(5) sūdzības un/vai uzraudzības ziņojumi par atbilstību šai regulai.

Avoti:

(1) reģistrēto ārējo pārbaudītāju EVTI datubāze,

(2) regulatīvo maksu un nodevu EVTI datubāze,

(3) EVTI datubāze ar paziņojumiem un sūdzībām,

(4) ar obligāciju tirgu saistītās ārējās datubāzes,

(5) ieinteresēto personu tiešs un konsultatīvs ieguldījums.

IT izstrādes un iepirkuma izvēles būs iepriekš jāapstiprina Eiropas Komisijas Informācijas tehnoloģiju un kiberdrošības valdei.

---

21 Saskaņā ar *CBI* 2018. gadā veikto pētījumu ārējo pārbaužu tirgū dominēja galvenokārt Eiropas pakalpojumu sniedzēju grupa, kurai pašlaik pieder vairāk nekā 90 % no tirgus, un seši konkrēti pakalpojumu sniedzēji veido gandrīz 75 % no tirgus – *CICERO, Sustainalytics, Vigeo Eiris, EY, ISS-oekom* un *DNV GL*. Aplēses pamatā ir tas, ka puse no viņiem izvēlas reģistrēties EVTI saskaņā ar *EuGB* regulējumu, sk. Ietekmes novērtējuma par ārējo pārbaudi 9. pielikumu.

22 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:32019R2175

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

I sadaļas 1. pantā ir noteikts regulas priekšmets, proti, vienotas prasības obligāciju emitentiem, kuri brīvprātīgi vēlas izmantot apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" (Eiropas zaļās obligācijas) savām vides ziņā ilgtspējīgām obligācijām, kas darītas pieejamas ieguldītājiem Savienībā, kā arī reģistrācijas sistēmas un uzraudzības regulējuma izveide Eiropas zaļo obligāciju ārējiem pārbaudītājiem.

2. pantā ir sniegtas šajā regulā piemērojamās definīcijas.

Regulas II sadaļā ir izklāstīti nosacījumi apzīmējuma "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmantošanai.

1. nodaļa attiecas uz prasībām, kas saistītas ar obligācijām.

3. pants ierobežo apzīmējuma "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmantošanu tikai attiecībā uz tiem obligāciju emitentiem, kas atbilst šīs sadaļas prasībām, līdz obligācijas dzēšanas termiņam. Regulējums ir paredzēts tam, lai to izmantotu jebkurš obligāciju emitents, tostarp emitenti, kas emitē segtās obligācijas, kā arī vērtspapīrošanas darījumiem, kuru vērtspapīrus emitē īpašam nolūkam dibināta sabiedrība. Turklāt ir paredzēts, ka regulējumu var izmantot gan Savienībā, gan ārpus tās esoši emitenti, kad tie dara obligācijas pieejamas Savienības ieguldītājiem.

4. pantā ir noteikts, ka emitentiem ieņēmumi jāsadala tikai atbilstīgo pamatlīdzekļu, atbilstīgo izdevumu vai atbilstīgo finanšu aktīvu, vai to kombinācijas finansēšanai. Šajā pantā ir noteikts, ka obligāciju emitentiem nav atļauts šīs sadales nolūkā atskaitīt izmaksas no iekasētajiem ieņēmumiem. Tas ļauj arī suverēniem emitentiem sadalīt ieņēmumus no obligācijas emisijas citiem konkrētiem izdevumu veidiem papildus tiem, kas minēti 4. panta 1. punktā.

5. pantā ir noteikts, kurām kategorijām šiem atbilstīgajiem finanšu aktīviem ir jāpieder šīs regulas vajadzībām un kāda veida aktīvi un izdevumi šādiem finanšu aktīviem būtu jāfinansē.

6. pantā noteikts, ka visa no obligāciju emisijas gūto ieņēmumu izmantošana ir saistīta ar saimnieciskām darbībām, kas atbilst vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību prasībām, kuras izklāstītas Regulas (ES) 2020/852 3. pantā, proti, tās 1) sniedz būtisku ieguldījumu viena vai vairāku minētās regulas 9. pantā noteikto vides mērķu sasniegšanā, 2) nenodara būtisku kaitējumu nevienam no minētajiem vides mērķiem, 3) tiek veiktas saskaņā ar minimuma aizsargpasākumiem, kas noteikti minētās regulas 18. pantā, un 4) atbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, ko Komisija noteikusi saskaņā ar minētās regulas 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu un 15. panta 2. punktu.

Ņemot vērā paredzamo tehnoloģisko progresu vidiskās ilgtspējas jomā, deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu un kuros noteikti tehniskās pārbaudes kritēriji, laika gaitā, visticamāk, tiks pārskatīti un grozīti. Tāpēc 7. pantā ir noteikts, kuras 4.–6. pantā minētās taksonomijas prasības emitentiem ir jāizmanto.

Šajā nodaļā būtu jānorāda, ka apzīmējuma "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmantošana neskar prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013[23],

[23] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014[24], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1129[25], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/2033[26], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES[27], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES[28] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/2034[29]. Turklāt neviens šīs regulas noteikums nebūtu jāinterpretē kā tāds, kas ierobežo emitenta spēju izmantot obligācijas, lai segtu zaudējumus, ko rada citas darbības, aktīvi vai struktūras daļas. Neviens šīs regulas noteikums arī nebūtu jāinterpretē kā tāds, kas ierobežo pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos iestādes kapitāla instrumentus vai saistības saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES vai, ja piemērojams, izraisītājnotikuma gadījumā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 vai Regulu (ES) 2019/2033.

Šīs nodaļas nolūkos būtu arī jānorāda, ka prasībai ieņēmumus no Eiropas zaļo obligāciju emisijas sadalīt atbilstīgo aktīvu vai izdevumu finansēšanai nebūtu jāliedz šādu obligāciju emitentam izmantot pamatlīdzekļus vai finanšu aktīvus kā obligācijas nodrošinājumu, ne arī jāliedz šādiem emitentiem sasaistīt peļņu, kas izmaksāta obligācijas turētājiem, ar obligācijas finansētā projekta darbības rezultātiem.

II nodaļā ir izklāstītas pārredzamības un ārējās pārbaudes prasības Eiropas zaļajām obligācijām.

8. pantā precizēts, ka obligācija var tikt publiski piedāvāta Savienībā tikai pēc tam, kad emitenta tīmekļa vietnē vispirms ir publicēta saskaņā ar I pielikumu sagatavotā Eiropas zaļo obligāciju faktu lapa kopā ar ārējā pārbaudītāja veiktas Eiropas zaļo obligāciju faktu lapas pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu.

9. pantā emitentam ir noteikts pienākums sagatavot Eiropas zaļo obligāciju ieņēmumu sadales gada ziņojumus saskaņā ar II pielikumu katru gadu līdz pilnībā tiek sadalīti ieņēmumi no obligācijas emisijas un publicēt tos ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc atsauces gada beigām. Emitentam ir arī jāsaņem pirmā ieņēmumu sadales ziņojuma pēcemisijas pārbaudes ziņojums, ko veic ārējs pārbaudītājs pēc tam, kad ir pilnībā sadalīti ieņēmumi no obligāciju emisijas.

10. pantā ir noteikta prasība emitentam sagatavot ietekmes ziņojumu saskaņā ar III pielikumu pēc tam, kad ieņēmumi ir pilnībā sadalīti vismaz vienu reizi obligācijas darbības laikā.

---

[24] Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

[25] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017., 1. lpp.).

[26] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenciālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014.

[27] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

[28] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

[29] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES.

Emitenti, kas ir suverēni subjekti, saskaņā ar 11. pantu var arī saņemt pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus no valsts revidenta vai jebkuras citas publiskas struktūras, kuru suverēnais subjekts ir pilnvarojis, lai tā novērtētu atbilstību šai regulai.

12. pantā ir izklāstītas prasības tām Eiropas zaļajām obligācijām, par kurām ir jāizdod prospekts.

13. pantā ir noteikti emitentu pienākumi savās tīmekļa vietnēs līdz obligāciju dzēšanas termiņam glabāt visus dokumentus, ko emitents sagatavojis saskaņā ar 8. līdz 12. pantu, tostarp attiecīgos pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus. Ar šo pantu ievieš arī prasības attiecībā uz valodu lietojumu un pieprasa paziņot EVTI par konkrētiem dokumentiem, kas sagatavoti saskaņā ar šo regulu.

Regulas III sadaļā ir izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem darbību var sākt Eiropas zaļo obligāciju ārējie pārbaudītāji. Šī sadaļa neattiecas uz valsts revidentiem un citām publiskām struktūrām, ko suverēnie emitenti pilnvarojuši, lai izvērtētu atbilstību regulai.

I nodaļā ir izklāstīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem darbību var sākt ārējie pārbaudītāji. Tas ietver prasību būt reģistrētam un pastāvīgi izpildīt reģistrācijas nosacījumus. 15. pantā ir paredzēti RTS un ĪTS pilnvarojumi, lai sīkāk precizētu konkrētus ārējo pārbaudītāju reģistrācijas kritērijus un dažas standarta veidlapas, veidnes un procedūras. Pēc reģistrācijas ārējais pārbaudītājs var veikt darbības visā Savienības teritorijā. Ārējam pārbaudītājam ir jāiesniedz pieteikums EVTI reģistrācijai. Ārējam pārbaudītājam ir jāinformē EVTI par būtiskām izmaiņām sākotnējās reģistrācijas nosacījumos pirms šādu izmaiņu ieviešanas. EVTI var atteikt ārējā pārbaudītāja reģistrāciju saskaņā ar 15. pantu un atsaukt reģistrāciju, ievērojot konkrētus nosacījumus saskaņā ar 51. pantu. 59. pantā ir ieviesta prasība EVTI savā tīmekļa vietnē uzturēt datubāzi ar visiem reģistrētajiem ārējiem pārbaudītājiem, tostarp tiem, kuriem uz laiku ir aizliegts veikt darbības saskaņā ar šo regulu un kuru reģistrācija ir atsaukta.

II nodaļā ir izklāstītas prasības attiecībā uz ārējo pārbaudītāju organizāciju, procesiem un dokumentiem, kas attiecas uz pārvaldību. Tajā ir izklāstīti vispārīgie principi 18. pantā, nosakot prasību ārējam pārbaudītājam izmantot piemērotas sistēmas, resursus un procedūras un pieprasot ārējam pārbaudītājam vismaz reizi gadā uzraudzīt un novērtēt savu sistēmu, iekšējās kontroles mehānismu un pasākumu piemērotību un efektivitāti un veikt atbilstīgus pasākumus, lai novērstu jebkādus trūkumus. 19. līdz 28. pantā ir sīkāk izklāstītas prasības attiecībā uz augstāko vadību; analītiķiem, darbiniekiem un citām personām, kas tieši iesaistītas novērtēšanas darbībās; atbilstības nodrošināšanas funkciju; iekšējo politiku un procedūrām; novērtēšanas metodoloģiju un izmantoto informāciju; kļūdām novērtējuma metodoloģijā vai tās piemērošanā; ārpakalpojumu izmantošanu; prasībām attiecībā uz dokumentācijas glabāšanu; interešu konflikta novēršanu un citu pakalpojumu sniegšanu. 18. līdz 23. pantā un 25. pantā ir noteikti RTS pilnvarojumi sīkāk precizēt kritērijus, kas vajadzīgi, lai novērtētu organizatoriskās prasības, procesus un dokumentus attiecībā uz ārējo pārbaudītāju pārvaldību.

III nodaļā ir izklāstītas prasības attiecībā uz pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumiem. 29. pantā ir skaidri noteikts, ka nedz pirmsemisijas pārbaudes ziņojums, nedz pēcemisijas pārbaudes ziņojums nevar atsaukties uz EVTI vai jebkuru kompetento iestādi tādā veidā, kas varētu norādīt vai likt domāt, ka EVTI vai jebkura kompetentā iestāde apstiprina vai atzinīgi novērtē attiecīgo dokumentu vai jebkādas ārējā pārbaudītāja veiktās novērtēšanas darbības. 30. pantā ir noteiktas prasības informācijai, ko ārējie pārbaudītāji bez maksas dara pieejamu savās tīmekļa vietnēs un kas ietver visus pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus saskaņā ar šo regulu.

IV nodaļā ir paredzēti noteikumi par pakalpojumu sniegšanu, ko veic trešo valstu ārējie pārbaudītāji.

IV sadaļas I nodaļā ir noteiktas valstu kompetento iestāžu pilnvaras uzraudzīt obligāciju emitentus, lai nodrošinātu šīs regulas 8. līdz 13. panta piemērošanu. Tajā ir iekļauti arī vairāki noteikumi, kuros precizētas administratīvās sankcijas un citi administratīvie pasākumi, ko kompetentās iestādes var piemērot, kā arī noteikumi par šo sankciju publicēšanu un ziņošanu EVTI.

Minētās sadaļas II nodaļā ir izklāstītas EVTI pilnvaras attiecībā uz ārējo pārbaudītāju uzraudzību. Tās ietver pilnvaras pieprasīt informāciju ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu, pilnvaras veikt vispārējas izmeklēšanas, kā arī pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas. Šajā nodaļā ir izklāstīti arī nosacījumi, saskaņā ar kuriem EVTI var īstenot savas uzraudzības pilnvaras. Vairākos noteikumos ir precizēti uzraudzības pasākumi, naudas sodi un periodiski soda maksājumi, ko EVTI var piemērot. EVTI ir arī iespēja iekasēt reģistrācijas un uzraudzības maksas.

Ar V sadaļu par deleģētajiem aktiem Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, ievērojot 60. pantā izklāstītos nosacījumus.

VI sadaļā par nobeiguma noteikumiem ir izklāstīts pārejas noteikums ārējiem pārbaudītājiem pirmajos 30 mēnešos pēc šīs regulas piemērošanas sākuma.

2021/0191 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par Eiropas zaļajām obligācijām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[30],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Pārejai uz mazoglekļa, ilgtspējīgāku, resursu ziņā efektīvāku aprites un taisnīgu ekonomiku ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu Savienības ekonomikas ilgtermiņa konkurētspēju un tās iedzīvotāju labklājību. Savienība 2016. gadā noslēdza Parīzes nolīgumu[31]. Parīzes nolīguma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts mērķis stiprināt reakciju uz klimata pārmaiņām, cita starpā saskaņojot finanšu plūsmas ar virzību uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un pret klimata pārmaiņām noturīgu attīstību.

(2) Saskaņā ar 2020. gada 14. janvāra Eiropas zaļā kursa investīciju plānu[32] ir iecerēts izveidot vides ziņā ilgtspējīgu obligāciju standartu, lai vēl vairāk palielinātu investīciju iespējas un atvieglotu vides ziņā ilgtspējīgu investīciju identificēšanu, izmantojot skaidru marķējumu. Eiropadome 2020. gada decembra secinājumos aicināja Komisiju nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu par zaļo obligāciju standartu[33].

(3) Vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas ir viens no galvenajiem instrumentiem tādu investīciju finansēšanai, kas saistītas ar mazoglekļa tehnoloģijām, energoefektivitāti un resursu efektīvu izmantošanu, kā arī ilgtspējīgu transporta infrastruktūru un pētniecības infrastruktūru. Šādas obligācijas var emitēt finanšu vai nefinanšu uzņēmumi vai suverēni subjekti. Dažādas pašreizējās iniciatīvas attiecībā uz vides ziņā ilgtspējīgām obligācijām nenodrošina vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību vienotas definīcijas. Tas liedz ieguldītājiem viegli identificēt obligācijas, kuru emisijas

---

30 OV C , , p. .

31 Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.).

32 COM(2020) 21 final.

33 EUCO 22/20.

rezultātā gūtie ieņēmumi atbilst Parīzes nolīgumā noteiktajiem vides mērķiem vai veicina to sasniegšanu.

(4) Atšķirīgi noteikumi par informācijas atklāšanu, par to ārējo pārbaudītāju pārredzamību un pārskatatbildību, kuri pārbauda vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas, un par atbilstības kritērijiem, kurus piemēro atbilstīgiem vides ziņā ilgtspējīgiem projektiem, apgrūtina ieguldītāju spēju identificēt vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas, uzticēties tām un salīdzināt tās un emitentu spēju izmantot vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas, lai savu darbību pārkārtotu uz vides ziņā ilgtspējīgākiem uzņēmējdarbības modeļiem.

(5) Nodrošinot atbilstību Parīzes nolīguma mērķiem un ņemot vērā pastāvošās atšķirības un kopīgu noteikumu trūkumu, pastāv iespēja, ka dalībvalstis pieņems atšķirīgus pasākumus un pieejas, kas atstās tiešu negatīvi ietekmi un radīs šķēršļus iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, un nodarīs kaitējumu vides ziņā ilgtspējīgu obligāciju emitentiem. Paralēla tirgus prakses attīstība, kuras pamatā ir komerciāli orientētas prioritātes, kas rada atšķirīgus rezultātus, izraisa tirgus sadrumstalotību un rada vēl lielākus iekšējā tirgus darbības neefektivitātes saasinājuma riskus. Atšķirīgi standarti un tirgus prakse apgrūtina dažādu obligāciju salīdzināšanu, izraisa nevienlīdzīgus tirgus apstākļus emitentiem, rada papildu šķēršļus iekšējā tirgū un riskē kropļot lēmumus par ieguldījumiem.

(6) Tā kā nav saskaņotu noteikumu par procedūrām, ko ārējie pārbaudītāji izmanto, lai pārbaudītu vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas, un pastāv atšķirīgas vides ziņā ilgtspējīgu darbību definīcijas, ieguldītājiem kļūst arvien grūtāk efektīvi salīdzināt obligācijas visā iekšējā tirgū attiecībā uz to vides mērķiem. Vides ziņā ilgtspējīgu obligāciju tirgus pēc būtības ir starptautisks, un tirgus dalībnieki tirgo obligācijas un izmanto ārējās pārbaudes pakalpojumus, ko sniedz trešās personas pakalpojumu sniedzējas pāri robežām. Rīcība Savienības līmenī varētu mazināt vides ziņā ilgtspējīgu obligāciju un ar obligācijām saistītu ārējās pārbaudes pakalpojumu iekšējā tirgus sadrumstalotības risku un nodrošināt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/852[34] piemērošanu šādu obligāciju tirgū.

(7) Tādēļ būtu jānosaka vienots īpašu prasību kopums attiecībā uz obligācijām, ko emitējuši finanšu vai nefinanšu uzņēmumi vai suverēni subjekti, kas brīvprātīgi vēlas šādām obligācijām izmantot apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*". Nosakot kvalitātes prasības Eiropas zaļajām obligācijām regulas veidā, būtu jānodrošina, ka šādu obligāciju emisijai ir vienoti nosacījumi, novēršot atšķirīgas valstu prasības, kas varētu izrietēt no direktīvas transponēšanas, un būtu arī jānodrošina, ka minētie nosacījumi ir tieši piemērojami šādu obligāciju emitentiem. Emitentiem, kas brīvprātīgi izmanto apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*", būtu jāievēro vieni un tie paši noteikumi visā Savienībā, lai palielinātu tirgus efektivitāti, mazinot neviendabību un tādējādi arī samazinot šo obligāciju novērtēšanas izmaksas ieguldītājiem.

(8) Saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 4. pantu un lai ieguldītājiem sniegtu skaidras, kvantitatīvas, detalizētas un vienotas definīcijas, minētās regulas 3. pantā noteiktās prasības būtu jāizmanto, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu. Ieņēmumi no to obligāciju emisijas, kurām izmanto apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*", būtu jāizmanto tikai tādu saimniecisko darbību finansēšanai, kuras ir vai nu vides ziņā ilgtspējīgas un tādējādi atbilst Regulas (ES)

[34] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar kuru groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

2020/852 9. pantā noteiktajiem vides mērķiem, vai arī veicina darbību pārveidošanu, lai tās kļūtu vides ziņā ilgtspējīgas. Tomēr minētās obligācijas var izmantot, gan lai tieši finansētu šādas vides ziņā ilgtspējīgas darbības, finansējot aktīvus un izdevumus, kas saistīti ar saimnieciskajām darbībām, kuras atbilst Regulas (ES) 2020/852 3. pantā noteiktajām prasībām, gan lai finansētu netieši, izmantojot finanšu aktīvus, ar kuriem finansē saimnieciskās darbības, kas atbilst minētajām prasībām. Tādēļ ir jāprecizē izdevumu un aktīvu kategorijas, ko var finansēt ar ieņēmumiem no to obligāciju emisijas, kurām izmanto apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*".

(9) Ieņēmumi no Eiropas zaļo obligāciju emisijas būtu jāizmanto, lai finansētu saimnieciskās darbības, kurām ir ilgstoša pozitīva ietekme uz vidi. Šādu ilgstošu pozitīvu ietekmi var panākt vairākos veidos. Tā kā pamatlīdzekļi ir ilgtermiņa aktīvi, pirmais veids ir izmantot ieņēmumus no šādu Eiropas zaļo obligāciju emisijas, lai finansētu materiālos vai nemateriālos pamatlīdzekļus, kas nav finanšu aktīvi, ar noteikumu, ka šie pamatlīdzekļi ir saistīti ar saimnieciskām darbībām, kas atbilst vides ziņā ilgtspējīgu saimniecisko darbību prasībām, kuras ir izklāstītas Regulas (ES) 2020/852 3. pantā ("taksonomijas prasības"). Tā kā finanšu aktīvus var izmantot tādu saimniecisko darbību finansēšanai, kurām ir ilgstoša pozitīva ietekme uz vidi, otrs veids ir izmantot šos ieņēmumus, lai finansētu finanšu aktīvus, ar noteikumu, ka ieņēmumi no šiem finanšu aktīviem tiek sadalīti saimnieciskajām darbībām, kas atbilst taksonomijas prasībām. Tā kā mājsaimniecību aktīviem arī var būt ilgtermiņa pozitīva ietekme uz vidi, tie arī būtu jāietver minētajos finanšu aktīvos. Tā kā kapitālizdevumus un atsevišķus darbības izdevumus var izmantot, lai iegādātos, uzlabotu vai uzturētu pamatlīdzekļus, trešais veids ir izmantot ieņēmumus no šādu obligāciju emisijas, lai finansētu kapitāla un darbības izdevumus, kas saistīti ar saimnieciskajām darbībām, kuras atbilst taksonomijas prasībām vai kuras atbildīs šīm prasībām samērīgi īsā laikposmā no attiecīgās obligācijas emisijas, ko tomēr var pagarināt, ja to pienācīgi pamato attiecīgo saimniecisko darbību un investīciju īpašās iezīmes. Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ kapitāla un darbības izdevumos būtu jāiekļauj arī mājsaimniecību izdevumi.

(10) Suverēnie subjekti bieži emitē vides ziņā ilgtspējīgas obligācijas, un tāpēc tiem būtu jāļauj emitēt arī "Eiropas zaļās obligācijas" ar noteikumu, ka ieņēmumus no šādu obligāciju emisijas izmanto, lai finansētu aktīvus vai izdevumus, kas atbilst taksonomijas prasībām, vai aktīvus vai izdevumus, kas atbildīs minētajām prasībām samērīgi īsā laikposmā no attiecīgās obligācijas emisijas, ko tomēr var pagarināt, ja to pienācīgi pamato attiecīgo saimniecisko darbību un investīciju īpašās iezīmes.

(11) Regulas (ES) 2020/852 4. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm un Savienībai ir jāpiemēro minētās regulas 3. pantā izklāstītie kritēriji, lai noteiktu, vai saimnieciskā darbība ir uzskatāma par vides ziņā ilgtspējīgu, attiecībā uz jebkādiem pasākumiem, kuros finanšu tirgus dalībniekiem vai emitentiem tiek izvirzītas prasības attiecībā uz finanšu produktiem vai uzņēmumu obligācijām, kas tiek darīti pieejami kā vides ziņā ilgtspējīgi. Tāpēc ir loģiski, ka tehniskās pārbaudes kritērijos, kas minēti Regulas (ES) 2020/852 3. panta d) punktā, būtu jānosaka, kurus pamatlīdzekļus, izdevumus un finanšu aktīvus var finansēt ar ieņēmumiem no Eiropas zaļo obligāciju emisijas. Ņemot vērā paredzamo tehnoloģisko progresu vides ilgtspējas jomā, deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu, laika gaitā, visticamāk, tiks pārskatīti un grozīti. Neatkarīgi no šādām izmaiņām, lai nodrošinātu juridisko noteiktību emitentiem un ieguldītājiem un novērstu to, ka tehniskās pārbaudes kritēriju grozījumi negatīvi ietekmē jau emitēto Eiropas zaļo

obligāciju cenu, emitentiem līdz obligācijas dzēšanas termiņam vajadzētu būt iespējai piemērot tehniskās pārbaudes kritērijus, kas piemērojami brīdī, kad Eiropas zaļā obligācija tika emitēta, sadalot ieņēmumus no šādu obligāciju emisijas atbilstīgajiem pamatlīdzekļiem vai izdevumiem. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecībā uz Eiropas zaļajām obligācijām, kuru emisijas rezultātā gūtie ieņēmumi tiek sadalīti finanšu aktīviem, ir jāprecizē, ka pamatā esošajām saimnieciskajām darbībām, ko finansē no minētajiem finanšu aktīviem, būtu jāatbilst tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas bija piemērojami brīdī, kad tika izveidoti finanšu aktīvi. Ja attiecīgie deleģētie akti tiek grozīti, emitentam ieņēmumi būtu jāsadala, piemērojot grozītos deleģētos aktus piecu gadu laikā.

(12) Laikam, kas nepieciešams aktīva pārveidošanai, lai panāktu, ka ar to saistītā saimnieciskā darbība atbilst taksonomijas prasībām, nebūtu pamatoti jāpārsniedz pieci gadi, izņemot konkrētos apstākļos, kad tas var ilgt līdz desmit gadiem. Šā iemesla dēļ atbilstīgiem kapitālizdevumiem vajadzētu būt saistītiem ar saimnieciskām darbībām, kas atbilst taksonomijas prasībām vai atbildīs tām piecu gadu laikā pēc obligācijas emisijas, ja vien ilgāku laikposmu līdz desmit gadiem neattaisno attiecīgo saimniecisko darbību un investīciju īpašās iezīmes.

(13) Ieguldītājiem būtu jāsaņem visa informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu Eiropas zaļo obligāciju vidisko ietekmi un lai savstarpēji salīdzinātu šādas obligācijas. Šajā nolūkā ir jānosaka konkrētas un standartizētas informācijas atklāšanas prasības, kas nodrošina pārredzamību par to, kā emitents plāno sadalīt ieņēmumus no obligāciju emisijas atbilstīgajiem pamatlīdzekļiem, izdevumiem un finanšu aktīviem un kā šie ieņēmumi ir faktiski sadalīti. Šādu pārredzamību vislabāk var panākt, izmantojot Eiropas zaļo obligāciju faktu lapas un ieņēmumu sadales gada ziņojumus. Lai stiprinātu Eiropas zaļo obligāciju salīdzināmību un atvieglotu attiecīgās informācijas lokalizāciju, ir jānosaka veidnes šādas informācijas atklāšanai.

(14) Ieguldītājiem būtu jāgūst labums no izmaksu ziņā efektīvas piekļuves uzticamai informācijai par Eiropas zaļajām obligācijām. Tāpēc Eiropas zaļo obligāciju emitentiem būtu jānoslēdz līgumi ar ārējiem pārbaudītājiem, lai tie sniegtu Eiropas zaļo obligāciju faktu lapas pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu un Eiropas zaļo obligāciju sadales gada ziņojumu pēcemisijas pārbaudes ziņojumus.

(15) Eiropas zaļo obligāciju emitentiem būtu jāievēro savas saistības pret ieguldītājiem un pietiekami īsā laikā pēc emisijas jāsadala ieņēmumi no tā obligāciju emisijas. Tajā pašā laikā emitenti nebūtu jāsoda par ieņēmumu no obligāciju emisijas sadalīšanu saimnieciskajām darbībām, kas vēl neatbilst taksonomijas prasībām, bet atbildīs tām piecu gadu laikā (vai pagarinātā gadījumā desmit gadu laikā). Emitentiem jebkurā gadījumā būtu jāsadala visi ieņēmumi no tā Eiropas zaļo obligāciju emisijas pirms katras obligācijas dzēšanas termiņa.

(16) Atšķirībā no emitentiem, kas ir finanšu vai nefinanšu uzņēmumi, emitenti, kas ir suverēni subjekti, var izmantot ieņēmumus no Eiropas zaļo obligāciju emisijas, lai netieši finansētu saimnieciskas darbības, kas atbilst taksonomijas prasībām, izmantojot nodokļu izdevumu programmas vai pārskaitījumu programmas, tostarp subsīdijas. Šādos gadījumos suverēnie subjekti nodrošina, ka šādu programmu finansētās saimnieciskās darbības atbilst minēto programmu noteikumiem. Šā iemesla dēļ, sniedzot pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus par Eiropas zaļajām obligācijām, kuras emitējuši suverēnie subjekti un kuru emisijas rezultātā gūtie ieņēmumi tiek sadalīti nodokļu izdevumiem vai subsīdijām saskaņā ar noteikumiem, kas ir atbilstīgi taksonomijas prasībām, ārējiem pārbaudītājiem nevajadzētu būt

pienākumam novērtēt katras šādu programmu finansētas saimnieciskās darbības atbilstību taksonomijai. Šādā gadījumā vajadzētu būtu pietiekami, ka ārējie pārbaudītāji novērtē attiecīgo finansēšanas programmu noteikumu atbilstību taksonomijas prasībām.

(17) Daži finanšu uzņēmumi, kuriem ir Eiropas zaļo obligāciju portfelis, var nebūt spējīgi katrai Eiropas zaļajai obligācijai identificēt konkrētos finanšu aktīvus, kuriem ir sadalīti ieņēmumi no šīs obligācijas emisijas. Tas ir saistīts ar nesaderību starp laiku līdz šo obligāciju dzēšanas termiņam un to finansējuma apjomu, no vienas puses, un laiku līdz finanšu aktīvu termiņam un to apjomu finanšu uzņēmuma bilancē, no otras puses. Šādos gadījumos finanšu uzņēmumiem vajadzētu būt pienākumam uzņēmuma bilancē atklāt informāciju par to, kā kopējie ieņēmumi no Eiropas zaļo obligāciju portfeļa pārdalīti vides ziņā ilgtspējīgu finanšu aktīvu portfelim. Pēc tam šiem finanšu uzņēmumiem ieņēmumu sadales gada ziņojumos būtu jāpierāda, ka saistītie vides ziņā ilgtspējīgie finanšu aktīvi to izveides laikā atbilda taksonomijas prasībām. Lai nodrošinātu, ka visi ieņēmumi no Eiropas zaļo obligāciju emisijas tiek iedalīti vides ziņā ilgtspējīgām saimnieciskajām darbībām, finanšu uzņēmumiem būtu arī jāpierāda, ka šo vides ziņā ilgtspējīgo finanšu aktīvu apjoms pārsniedz vai ir vienāds ar to Eiropas zaļo obligāciju apjomu, kurām vēl nav iestājies dzēšanas termiņš. Lai nodrošinātu, ka sniegtā informācija ir pilnīga un aktuāla, ārējam pārbaudītājam katru gadu būtu jāpārbauda ieņēmumu sadales gada ziņojumi. Šim ārējam pārbaudītājam būtu īpaša uzmanība jāpievērš tiem finanšu aktīviem, kas iepriekšējā ieņēmumu sadales gada ziņojumā nebija iekļauti emitenta bilancē.

(18) Lai uzlabotu pārredzamību, emitentiem būtu arī jāatklāj informācija par savu obligāciju ietekmi uz vidi, vismaz vienu reizi obligācijas darbības laikā publicējot ietekmes ziņojumus. Lai ieguldītājiem sniegtu visu informāciju, kas ir būtiska, lai novērtētu Eiropas zaļo obligāciju ietekmi uz vidi, ietekmes ziņojumos būtu skaidri jānorāda vidiskās ietekmes novērtējumā izmantotie rādītāji, metodoloģija un pieņēmumi. Lai stiprinātu Eiropas zaļo obligāciju salīdzināmību un atvieglotu attiecīgās informācijas lokalizāciju, ir jānosaka veidnes šādas informācijas atklāšanai.

(19) Valsts revidenti vai jebkura cita publiska struktūra, kuru suverēns subjekts ir pilnvarojis novērtēt, vai ieņēmumi no Eiropas zaļo obligāciju emisijas patiešām tiek sadalīti pamatlīdzekļiem, izdevumiem un finanšu aktīviem, ir valsts struktūras, kas ir atbildīgas par publisko izdevumu pārraudzību, un tām šajā jomā ir īpašas zināšanas, un parasti tām ir juridiski garantēta neatkarība. Tādēļ suverēnajiem subjektiem, kas emitē Eiropas zaļās obligācijas, būtu jāļauj izmantot šādus valsts revidentus vai struktūras šo suverēno subjektu emitēto obligāciju ārējai pārbaudei. Šādus valsts revidentus vai struktūras nebūtu jāreģistrē vai jāuzrauga saskaņā ar šo regulu.

(20) Lai nodrošinātu Eiropas zaļo obligāciju tirgus efektivitāti, emitentiem savās tīmekļa vietnēs būtu jāpublicē informācija par to emitētajām Eiropas zaļajām obligācijām. Lai nodrošinātu informācijas ticamību un ieguldītāju uzticību, tie publicē arī pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu, kā arī visus pēcemisijas pārbaudes ziņojumus.

(21) Lai uzlabotu pārredzamību attiecībā uz to, kā ārējie pārbaudītāji izdara savus secinājumus, nodrošinātu, ka ārējiem pārbaudītājiem ir atbilstoša kvalifikācija, profesionālā pieredze un neatkarība, un lai samazinātu iespējamo interešu konfliktu risku, tādējādi nodrošinot ieguldītāju pienācīgu aizsardzību, Eiropas zaļo obligāciju emitentiem būtu jāizmanto tikai tādi ārējie pārbaudītāji, tostarp no trešām valstīm, kuri ir reģistrēti un kurus pastāvīgi uzrauga Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (EVTI).

(22) Lai uzlabotu pārredzamību ieguldītājiem par to, kā tiek novērtēta ieņēmumu no obligāciju emisijas atbilstība taksonomijas prasībām, ārējiem pārbaudītājiem būtu pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu un pēcemisijas pārbaudes ziņojumu lietotājiem pietiekami sīki jāatklāj metodoloģija un galvenie pieņēmumi, ko tie izmanto ārējās pārbaudes darbībās, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā īpašumtiesību datu un intelektuālā īpašuma aizsardzību.

(23) Ārējiem pārbaudītājiem būtu jāievieš pasākumi pārdomātai korporatīvai pārvaldībai, lai nodrošinātu, ka to pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumi ir neatkarīgi, objektīvi un kvalitatīvi. Tādēļ ārējo pārbaudītāju augstākajai vadībai vajadzētu būt pietiekamai ekspertīzei finanšu pakalpojumu un vides jautājumos, un tai būtu jānodrošina, ka ārējo pārbaudi veic pietiekams skaits darbinieku ar nepieciešamajām zināšanām un pieredzi. Tā paša iemesla dēļ atbilstības uzraudzītājam vajadzētu spēt ziņot par saviem konstatējumiem vai nu uzraudzības struktūrai, vai pārvaldes struktūrai.

(24) Lai nodrošinātu ārējo pārbaudītāju neatkarību, ārējiem pārbaudītājiem būtu jāizvairās no interešu konflikta situācijām un pienācīgi jāpārvalda šie konflikti, ja tie ir nenovēršami. Tāpēc ārējiem pārbaudītājiem būtu savlaicīgi jāatklāj informācija par interešu konfliktiem. Viņiem būtu arī jāglabā ieraksti attiecībā uz visiem būtiskajiem apdraudējumiem viņu neatkarībai, viņu darbinieku neatkarībai un citu ārējās pārbaudes procesā iesaistīto personu neatkarībai. Tiem būtu arī jāglabā ieraksti attiecībā uz drošības pasākumiem, kas piemēroti, lai mazinātu minētos draudus.

(25) Ir jānovērš situācija, kad valstu kompetentās iestādes atšķirīgi piemēro šo regulu. Tajā pašā laikā ir jāsamazina ārējo pārbaudītāju darījumu un darbības izmaksas, lai stiprinātu ieguldītāju uzticēšanos un palielinātu juridisko noteiktību. Tāpēc ir lietderīgi piešķirt EVTI vispārēju kompetenci ārējo pārbaudītāju reģistrēšanai un reģistrēto ārējo pārbaudītāju pastāvīgai uzraudzībai Savienībā. Uzticot EVTI ekskluzīvu atbildību par šiem jautājumiem, būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi attiecībā uz reģistrācijas prasībām un pastāvīgu uzraudzību un jānovērš regulējuma arbitrāžas risks dalībvalstīs. Vienlaikus šādai ekskluzīvai atbildībai būtu jāoptimizē uzraudzības resursu sadalīšana Savienības līmenī, tādējādi padarot EVTI par zinātības centru un uzlabojot uzraudzības efektivitāti.

(26) EVTI vajadzētu būt iespējai pieprasīt visu informāciju, kas nepieciešama, lai efektīvi veiktu uzraudzības uzdevumus. Tādēļ tai vajadzētu būt iespējai pieprasīt šādu informāciju no ārējiem pārbaudītājiem, personām, kas iesaistītas ārējās pārbaudes darbībās, pārbaudītajām struktūrām un saistītām trešām personām, tām trešām personām, kurām ārējie pārbaudītāji ir ārpakalpojumu veidā nodevuši operacionālās funkcijas, un personām, kuras citādi ir cieši un būtiski saistītas ar ārējiem pārbaudītājiem vai ārējās pārbaudes darbībām.

(27) Lai EVTI varētu veikt savus uzraudzības uzdevumus un jo īpaši likt ārējiem pārbaudītājiem izbeigt pārkāpumu, sniegt pilnīgu un pareizu informāciju vai pakļauties izmeklēšanai vai pārbaudei uz vietas, EVTI vajadzētu būt iespējai piemērot sodus vai periodiskus soda maksājumus.

(28) Eiropas zaļo obligāciju emitenti var lūgt piekļuvi trešo valstu ārējo pārbaudītāju sniegtiem pakalpojumiem. Tādēļ ir nepieciešams noteikt trešo valstu režīmu ārējiem pārbaudītājiem, pamatojoties uz līdzvērtības novērtējumu, atzīšanu vai apstiprinājumu, saskaņā ar kuru trešo valstu ārējie pārbaudītāji var sniegt ārējās pārbaudes pakalpojumus.

(29) Lai atvieglotu piekļuvi trešo valstu ārējiem pārbaudītājiem gadījumā, kad nav lēmuma par līdzvērtību, ir jānosaka procedūra, kādā EVTI atzīst ārējos pārbaudītājus, kas atrodas trešā valstī.

(30) Lai trešo valstu ārējiem pārbaudītājiem būtu vieglāk sniegt pakalpojumus Eiropas zaļo obligāciju emitentiem, būtu jānosaka apstiprināšanas režīms, kas noteiktos apstākļos ļautu reģistrētiem ārējiem pārbaudītājiem, kuri atrodas Savienībā, apstiprināt pakalpojumus, kurus sniedz trešās valsts ārējais pārbaudītājs. Ārējam pārbaudītājam, kas ir apstiprinājis pakalpojumus, ko sniedz trešās valsts ārējais pārbaudītājs, vajadzētu būt pilnībā atbildīgam par šādiem apstiprinātiem pakalpojumiem un par to, lai nodrošinātu, ka šāds trešās valsts ārējais pārbaudītājs ievēro šajā regulā noteiktās prasības.

(31) Atbilstoši LESD 290. pantam Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras precizēt procedūru, saskaņā ar kuru īsteno pilnvaras piemērot naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, tostarp noteikumus par tiesībām uz aizstāvību, pagaidu noteikumus, naudas sodu vai periodisku soda maksājumu iekasēšanu un sīki izstrādātus noteikumus par sodu piemērošanas un izpildes noilguma termiņiem un maksu veidiem, pakalpojumiem, par kuriem tās iekasē, maksu apmēru un samaksas kārtību. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu[35]. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem vajadzētu būt sistemātiskai piekļuvei Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(32) Būtu lietderīgi un piemēroti uzticēt EVTI kā iestādei ar ļoti īpašām zināšanām izstrādāt tādu regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektu, kas nav saistīts ar politikas izvēli, lai iesniegtu to Komisijai.

(33) EVTI vajadzētu būt pilnvarotai izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu kritērijus, saskaņā ar kuriem tā var izvērtēt ārējā pārbaudītāja iesniegtu reģistrācijas pieteikumu un minētā ārējā pārbaudītāja sniegto informāciju, lai noteiktu, kādā līmenī tā atbilst šīs regulas prasībām[36].

(34) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011[37].

(35) EVTI vajadzētu būt pilnvarotai izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu standarta veidlapas, veidnes un procedūras informācijas sniegšanai par ārējo pārbaudītāju reģistrāciju. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt šos īstenošanas

---

35 OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

36 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

37 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

tehniskos standartus īstenošanas akta formā saskaņā ar LESD 291. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010[38] 15. pantu.

(36) Lai mudinātu ārējos pārbaudītājus sniegt savus pakalpojumus Eiropas zaļo obligāciju emitentiem no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, šajā regulā tiek noteikts pārejas režīms pirmajiem 30 mēnešiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

(37) Šai regulai ir divi mērķi. No vienas puses, tās mērķis ir nodrošināt vienotu prasību piemērošanu apzīmējuma "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmantošanai. No otras puses, tās mērķis ir izveidot vienkāršu reģistrācijas sistēmu un uzraudzības sistēmu ārējiem pārbaudītājiem, uzticot vienai uzraudzības iestādei reģistrēt un uzraudzīt ārējos pārbaudītājus Savienībā. Abiem mērķiem būtu jāatvieglo kapitāla piesaistīšana projektiem, ar kuriem īsteno vides ziņā ilgtspējīgus mērķus. Ņemot vērā to, ka minētos mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

[38] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

I sadaļa
Priekšmets un definīcijas

1. pants
Priekšmets

Ar šo regulu nosaka vienotas prasības obligāciju emitentiem, kas savām vides ziņā ilgtspējīgajām obligācijām, kuras darītas pieejamas ieguldītājiem Savienībā, vēlas izmantot apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*", un izveido Eiropas zaļo obligāciju ārējo pārbaudītāju reģistrācijas sistēmu un uzraudzības sistēmu.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(1) "emitents" ir jebkura juridiska persona, kas emitē obligācijas;

(2) "finanšu sabiedrība" ir AIFP saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES[39] 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta definīciju, PVKIU pārvaldības sabiedrība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2088[40] 2. panta 10. punkta definīciju, kredītiestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013[41] 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta definīciju, ieguldījumu brokeru sabiedrība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta definīciju, apdrošināšanas sabiedrība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK[42] 13. panta 1. punkta definīciju vai pārapdrošināšanas sabiedrība saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4. punkta definīciju;

(3) "suverēns subjekts" ir jebkurš no turpmāk minētajiem:

(a) Eiropas Atomenerģijas kopiena, Eiropas Savienība un jebkura to aģentūra;

(b) jebkura valsts, tostarp attiecīgās valsts valdības departaments, aģentūra vai īpašam nolūkam dibināta sabiedrība;

(c) federālas valsts gadījumā – federācijas loceklis;

(d) reģionāla vai pašvaldības struktūra;

(e) vairāku valstu kolektīvs uzņēmums organizācijas vai īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības veidā;

(f) privāttiesību sabiedrība, kas pilnībā pieder vienai vai vairākām a) līdz e) apakšpunktā minētajām struktūrām;

---

39 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

40 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2088 (2019. gada 27. novembris) par informācijas atklāšanu, kas saistīta ar ilgtspēju, finanšu pakalpojumu nozarē (OV L 317, 9.12.2019., 1. lpp.).

41 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

42 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

(4) “taksonomijas prasības” ir Regulas (ES) 2020/852 3. pantā noteiktās prasības;

(5) “regulēts tirgus” ir regulēts tirgus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES[43] 4. panta 1. punkta 21. apakšpunkta definīciju,

[43] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp).

II sadaļa
Apzīmējuma "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmantošanas nosacījumi

I nodaļa
Ar obligācijām saistītas prasības

3. pants
Apzīmējums

Apzīmējumu "Eiropas zaļā obligācija" jeb "*EuGB*" izmanto tikai šajā sadaļā noteiktajām prasībām atbilstošām obligācijām līdz to dzēšanas termiņam.

4. pants
Ieņēmumu no Eiropas zaļo obligāciju emisijas izmantojums

1. Pirms obligācijas dzēšanas termiņa ieņēmumus no Eiropas zaļo obligāciju emisijas, neatskaitot izmaksas, pilnībā un ekskluzīvi sadala vienam vai vairākiem šādiem posteņiem:

   (a) pamatlīdzekļi, tostarp mājsaimniecību pamatlīdzekļi, kas nav finanšu aktīvi;

   (b) kapitāla izdevumi, tostarp mājsaimniecību kapitāla izdevumi;

   (c) darbības izdevumi, kas radušies nesenāk nekā trīs gadus pirms Eiropas zaļās obligācijas emisijas;

   (d) finanšu aktīvi, kas minēti 5. pantā.

   Šā punkta nolūkos kapitāla izdevumi ir vai nu materiālo pamatlīdzekļu un nemateriālo pamatlīdzekļu papildinājumi finanšu gada laikā pirms nolietojuma, amortizācijas un jebkādas pārvērtēšanas, ieskaitot papildinājumus, kas izriet no pārvērtēšanas un vērtības samazināšanās attiecīgajā finanšu gadā, un atskaitot materiālo pamatlīdzekļu un nemateriālo pamatlīdzekļu patieso vērtību vai jebkādus papildinājumus, kas rodas uzņēmējdarbības apvienošanas rezultātā.

   Šā punkta nolūkos darbības izdevumi ir tiešas nekapitalizētās izmaksas, kas saistītas ar pētniecību un izstrādi, izglītību un apmācību, ēku renovācijas pasākumiem, īstermiņa nomu, uzturēšanu un remontu, un visi citi tiešie izdevumi, kuri saistīti ar materiālo pamatlīdzekļu (zeme, ēkas un iekārtas) vai nemateriālo pamatlīdzekļu ikdienas apkopi un vajadzīgi šādu aktīvu nepārtrauktas un efektīvas funkcionēšanas nodrošināšanai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, suverēns subjekts ieņēmumus no tā Eiropas zaļo obligāciju emisijas var arī sadalīt vienam vai vairākiem šādiem posteņiem:

   (a) pamatlīdzekļi, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 549/2013[44] A pielikuma 7.22. punktā;

   (b) neražotie nefinanšu aktīvi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikuma 7.24. punktā;

[44] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (OV L 174, 26.6.2013., 1. lpp.).

(c) nodokļu atvieglojumi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikuma 20.167. punktā un kas piešķirti nesenāk nekā trīs gadus pirms Eiropas zaļās obligācijas emisijas;

(d) subsīdijas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikuma 4.30. punktā un kas pārskaitītas nesenāk nekā trīs gadus pirms Eiropas zaļās obligācijas emisijas;

(e) kapitāla izdevumi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 549/2013 A pielikuma 20.104. punktā.

3. Eiropas zaļo obligāciju var refinansēt, emitējot jaunu Eiropas zaļo obligāciju.

5. pants

Finanšu aktīvi

1. Finanšu aktīvi, kas minēti 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ir jebkuri no šiem aktīviem vai to kombinācija:

(a) parādsaistības;

(b) pašu kapitāls.

2. Ieņēmumus no 1. punktā minētajiem finanšu aktīviem sadala tikai 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pamatlīdzekļiem, kas nav finanšu aktīvi, 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem kapitāla izdevumiem vai 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem darbības izdevumiem.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ieņēmumus no 1. punktā minētā finanšu aktīva var sadalīt citiem finanšu aktīviem ar nosacījumu, ka ieņēmumi no šiem finanšu aktīviem ir sadalīti saskaņā ar 2. punktu.

6. pants

Ieņēmumu izmantojuma atbilstība taksonomijai

1. Šīs regulas 4. pantā minētais ieņēmumu izmantojums attiecas uz saimnieciskajām darbībām, kuras atbilst taksonomijas prasībām vai taksonomijas atbilstības plānā noteiktajā laikposmā atbildīs tām.

Pirmajā daļā minētajā taksonomijas atbilstības plānā apraksta darbības un izdevumus, kas vajadzīgi, lai panāktu, ka saimnieciskās darbības noteiktajā laikposmā atbildīs taksonomijas prasībām.

Pirmajā un otrajā daļā minētais laikposms nepārsniedz piecus gadus pēc obligāciju emisijas, ja vien ilgāks laikposms līdz pat desmit gadiem nav pamatots ar attiecīgo saimniecisko darbību īpašajām iezīmēm, kas dokumentētas taksonomijas atbilstības plānā.

2. Ja ieņēmumus no Eiropas zaļās obligācijas emisijas, izmantojot finanšu aktīvus, sadala vai nu 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem kapitāla izdevumiem, vai arī 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem darbības izdevumiem, 1. punkta pirmajā daļā minētais noteiktais laikposms sākas brīdī, kad tiek izveidots finanšu aktīvs.

7. pants

Taksonomijas prasību piemērošana

1. Emitenti, piemērojot saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu pieņemtos deleģētos aktus, kas piemērojami obligācijas emisijas brīdī, ieņēmumus no obligāciju emisijas sadala 4. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 4. panta 2. punktā noteiktajiem izmantojumiem vai 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam pašu kapitālam.

   Ja saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu pieņemtos deleģētos aktus groza pēc obligācijas emisijas, emitents, piemērojot grozītos deleģētos aktus piecu gadu laikā pēc to stāšanās spēkā, ieņēmumus no obligācijas emisijas sadala pirmajā daļā minētajiem izmantojumiem.

2. Ieņēmumus no obligāciju emisijas sadalot 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām parādsaistībām, emitenti piemēro saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu pieņemtos deleģētos aktus, kas piemērojami parādsaistību uzņemšanas brīdī.

   Ja pirmajā daļā minēto parādsaistību uzņemšanās brīdī saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu pieņemtie deleģētie akti nebija spēkā, emitenti piemēro pirmos deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu.

   Ja saskaņā ar Regulas (ES) 2020/852 10. panta 3. punktu, 11. panta 3. punktu, 12. panta 2. punktu, 13. panta 2. punktu, 14. panta 2. punktu vai 15. panta 2. punktu pieņemtie deleģētie akti tiek grozīti pēc pirmajā daļā minēto parādsaistību uzņemšanās, emitents, piemērojot grozītos deleģētos aktus piecu gadu laikā pēc to stāšanās spēkā, ieņēmumus no obligāciju emisijas sadala pirmajā daļā minētajām parādsaistībām.

II nodaļa
Pārredzamības un ārējās pārbaudes prasības

8. pants

Eiropas zaļo obligāciju faktu lapa un Eiropas zaļo obligāciju faktu lapas pirmsemisijas pārbaude

1. Pirms Eiropas zaļo obligāciju emisijas emitenti:

   (a) aizpilda Eiropas zaļo obligāciju faktu lapu, kas iekļauta I pielikumā;

   (b) nodrošina, ka aizpildītajai Eiropas zaļo obligāciju faktu lapai ir veikta pirmsemisijas pārbaude, kurā ārēja pārbaudītāja atzinums ir bijis pozitīvs.

2. Eiropas zaļo obligāciju faktu lapa var attiekties uz vienu vai vairākām Eiropas zaļo obligāciju emisijām.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā faktu lapas pirmsemisijas pārbaudes ziņojumā ietver visu turpmāk minēto:

(a) novērtējumu par to, vai aizpildītā zaļo obligāciju faktu lapa atbilst šīs regulas 4. līdz 7. pantam un I pielikumam;

(b) šīs regulas IV pielikumā izklāstītos elementus.

9. pants

Ieņēmumu sadales ziņojumi un ieņēmumu sadales ziņojumu pēcemisijas pārbaude

1. Katru gadu līdz attiecīgo Eiropas zaļo obligāciju ieņēmumu pilnīgai sadalei Eiropas zaļo obligāciju emitenti, izmantojot II pielikumā iekļauto veidni, sagatavo Eiropas zaļo obligāciju ieņēmumu sadales ziņojumu, kurā parāda, ka ieņēmumi no attiecīgajām Eiropas zaļajām obligācijām no to emisijas dienas līdz tā gada beigām, uz kuru attiecas ziņojums, ir sadalīti saskaņā ar 4. līdz 7. pantu.

2. Eiropas zaļo obligāciju ieņēmumu sadales ziņojums var attiekties uz vienu vai vairākām Eiropas zaļo obligāciju emisijām.

3. Eiropas zaļo obligāciju emitenti no ārējā pārbaudītāja saņem pēcemisijas pārbaudes ziņojumu saistībā ar ieņēmumu sadales ziņojumu, kas sagatavots pēc tam, kad ieņēmumi no Eiropas zaļo obligāciju emisijas ir pilnībā sadalīti saskaņā ar 4. līdz 7. pantu.

4. Ja pēc ieņēmumu sadales ziņojuma publicēšanas saskaņā ar 13. panta 1. punkta c) apakšpunktu ieņēmumu sadale tiek koriģēta, attiecīgo Eiropas zaļo obligāciju emitenti groza ieņēmumu sadales ziņojumu un no ārējā pārbaudītāja saņem minētā grozītā ieņēmumu sadales ziņojuma pēcemisijas pārbaudes ziņojumu.

5. Atkāpjoties no 3. punkta, ārējais pārbaudītājs veic pēcemisijas pārbaudi katram emisijas ziņojumam, ko sagatavo emitenti, kas ir finanšu uzņēmumi, kuri saskaņā ar 5. pantu ieņēmumus no vairāku Eiropas zaļo obligāciju portfeļa pārdala finanšu aktīvu portfelim. Ārējais pārbaudītājs īpašu uzmanību pievērš tiem finanšu aktīviem, kas nebija ietverti nevienā iepriekš publicētā ieņēmumu sadales ziņojumā.

6. Eiropas zaļo obligāciju emitenti 3., 4. un 5. punktā minētos ieņēmumu sadales ziņojumus ārējam pārbaudītājam iesniedz 30 dienu laikā pēc tā gada beigām, uz kuru attiecas ieņēmumu sadales ziņojumi. Pēcemisijas pārbaudes ziņojums ir jāpublisko 90 dienu laikā pēc ieņēmumu sadales ziņojuma saņemšanas.

7. Šā panta 3., 4. un 5. punktā minētajā pēcemisijas pārbaudes ziņojumā ietver visu turpmāk minēto:

(a) novērtējumu par to, vai, pamatojoties uz ārējam pārbaudītājam sniegto informāciju, emitents ieņēmumus no obligāciju emisijas ir sadalījis saskaņā ar 4. līdz 7. pantu;

(b) novērtējumu par to, vai, pamatojoties uz ārējam pārbaudītājam sniegto informāciju, emitents ir ievērojis zaļo obligāciju faktu lapā norādīto ieņēmumu paredzēto izmantojumu;

(c) šīs regulas IV pielikumā izklāstītos elementus.

8. Ja ieņēmumus no obligāciju emisijas sadala 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem nodokļu atvieglojumiem vai 4. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajām subsīdijām, pēcemisijas pārbaudē novērtē tikai noteikumu, saskaņā ar kuriem šie izdevumi vai pārvedumi ir veikti, atbilstību 4. līdz 7. pantam.

10. pants

Ziņojums par Eiropas zaļo obligāciju ietekmi

1. Pēc tam, kad ieņēmumi no šādu obligāciju emisijas ir pilnībā sadalīti un vismaz vienu reizi obligācijas darbības laikā, Eiropas zaļo obligāciju emitenti, izmantojot III pielikumā iekļauto veidni, sagatavo ziņojumu par Eiropas zaļo obligāciju ietekmi uz vidi.

2. Viens ietekmes ziņojums var attiekties uz vairākām Eiropas zaļo obligāciju emisijām.

11. pants

Suverēni subjekti kā emitenti

Emitents, kas ir suverēns subjekts, pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus var saņemt no ārēja pārbaudītāja vai no valsts revidenta, vai jebkuras citas publiskas struktūras, ko suverēnais subjekts pilnvarojis novērtēt atbilstību šai regulai.

12. pants

Eiropas zaļo obligāciju prospekts

1. Ja prospekts ir jāpublicē saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1129, tajā – ja nepieciešams sniegt informāciju par ieņēmumu izmantojumu – skaidri norāda, ka Eiropas zaļā obligācija ir emitēta saskaņā ar šo regulu.

2. Regulas (ES) 2017/1129 19. panta 1. punkta c) apakšpunktā "regulētā informācija" ietver šīs regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā Eiropas zaļo obligāciju faktu lapā iekļauto informāciju.

13. pants

Publicēšana emitenta tīmekļa vietnē un paziņošana EVTI un valstu kompetentajām iestādēm

1. Eiropas zaļo obligāciju emitenti savā tīmekļa vietnē atsevišķā iedaļā ar nosaukumu "Eiropas zaļās obligācijas" un vismaz līdz attiecīgo obligāciju dzēšanas termiņam publicē un bez maksas dara pieejamu visu turpmāk minēto informāciju:

   (a) pirms obligācijas emisijas – aizpildītu 8. pantā minēto Eiropas zaļo obligāciju faktu lapu;

   (b) pirms obligācijas emisijas – pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu saistībā ar 8. pantā minēto Eiropas zaļo obligāciju faktu lapu;

   (c) katru gadu līdz pilnībā tiek sadalīti ieņēmumi no attiecīgās Eiropas zaļās obligācijas emisijas, ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tā gada beigām, uz kuru tas attiecas – 9. pantā minēto Eiropas zaļo obligāciju gada ieņēmumu sadales ziņojumus;

   (d) pēcemisijas pārbaudes ziņojumus saistībā ar 9. pantā minēto Eiropas zaļo obligāciju ieņēmumu sadales ziņojumiem;

   (e) 10. pantā minēto ziņojumu par Eiropas zaļo obligāciju ietekmi.

2. Informāciju, kas ietverta 1. punkta a), c) un e) apakšpunktā minētajos dokumentos, sniedz šādā valodā vai valodās:

(a) ja Eiropas zaļās obligācijas tiek piedāvātas publiski vai ir iekļautas biržas sarakstā tikai vienā dalībvalstī – valodā, ko akceptējusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, kā minēts šīs regulas 36. pantā;

(b) ja Eiropas zaļās obligācijas tiek piedāvātas publiski vai ir iekļautas biržas sarakstā divās vai vairākās dalībvalstīs – vai nu valodā, ko akceptējusi katras dalībvalsts kompetentā iestāde, kā minēts šīs regulas 37. pantā, vai pēc emitenta izvēles valodā, ko parasti lieto starptautisko finanšu jomā.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja Eiropas zaļās obligācijas prospekts ir jāpublicē saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1129, 1. punkta a), c) un e) apakšpunktā minētajos dokumentos ietverto informāciju sniedz minētā prospekta valodā vai valodās.

4. Eiropas zaļo obligāciju emitenti bez liekas kavēšanās paziņo 36. pantā minētajai valsts kompetentajai iestādei par visu 1. punktā minēto dokumentu publicēšanu.

5. Eiropas zaļo obligāciju emitenti 30 dienu laikā paziņo EVTI par visu 1. punktā minēto dokumentu publicēšanu.

III sadaļa
Eiropas zaļo obligāciju ārējie pārbaudītāji

I nodaļa
Nosacījumi Eiropas zaļo obligāciju ārējā pārbaudītāja darbības sākšanai

14. pants
Reģistrācija

1. Eiropas zaļo obligāciju ārējie pārbaudītāji pirms darbības sākšanas reģistrējas EVTI.

2. EVTI reģistrēti ārējie pārbaudītāji vienmēr atbilst 15. panta 2. punktā izklāstītajiem reģistrācijas nosacījumiem.

3. Šīs regulas III un IV sadaļa neattiecas uz valsts revidentiem un citām publiskām struktūrām, kuras suverēnie emitenti pilnvarojuši novērtēt atbilstību šai regulai.

15. pants
Eiropas zaļo obligāciju ārējā pārbaudītāja reģistrācijas pieteikums

1. Eiropas zaļo obligāciju ārējā pārbaudītāja reģistrācijas pieteikumā ietver visu turpmāk minēto informāciju:

   (a) pieteikuma iesniedzēja pilns nosaukums, juridiskā adrese Savienībā, pieteikuma iesniedzēja tīmekļa vietne un, ja pieejams, juridiskās personas identifikators (*LEI*);

   (b) kontaktpersonas vārds, uzvārds un kontaktinformācija;

   (c) pieteikuma iesniedzēja juridiskais statuss;

   (d) pieteikuma iesniedzēja īpašumtiesību struktūra;

   (e) pieteikuma iesniedzēja augstākās vadības locekļu identitāte un kvalifikācijas, pieredzes un apmācības līmenis;

   (f) pieteikuma iesniedzēja labā strādājošo analītiķu, darbinieku un citu personu, kas tieši iesaistītas novērtēšanas darbībās, skaits un viņu pieredzes un apmācības līmenis;

   (g) apraksts par procedūrām un metodēm, ko pieteikuma iesniedzējs īsteno, lai izdotu 8. pantā minētos pirmsemisijas pārbaudes ziņojumus un 9. pantā minētos pēcemisijas pārbaudes ziņojumus;

   (h) politikas vai procedūras, ko pieteikuma iesniedzējs īsteno, lai identificētu, pārvaldītu un atklātu 27. pantā minētos interešu konfliktus;

   (i) attiecīgā gadījumā dokumenti un informācija saistībā ar jebkādu pastāvošu vai plānotu vienošanos par ārpakalpojumu izmantošanu attiecībā uz ārējā pārbaudītāja darbībām, uz kurām attiecas šī regula, tostarp informācija par struktūrām, kas uzņemas ārpakalpojumu funkcijas;

   (j) attiecīgā gadījumā informācija par citām pieteikuma iesniedzēja veiktajām darbībām.

2. EVTI pieteikuma iesniedzēju reģistrē kā ārējo pārbaudītāju tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) pieteikuma iesniedzēja augstākā vadība ir:

i) ar pietiekami labu reputāciju;

ii) pietiekami prasmīga, lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzējs var veikt saskaņā ar šo regulu ārējiem pārbaudītājiem noteiktos uzdevumus;

iii) ar pietiekamu profesionālo kvalifikāciju;

iv) pieredzējusi kvalitātes nodrošināšanas, kvalitātes kontroles, pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaužu veikšanas un finanšu pakalpojumu jomā;

(b) novērtēšanas darbībās tieši iesaistīto analītiķu, darbinieku un citu personu skaits un viņu pieredzes un apmācības līmenis ir pietiekams, lai veiktu saskaņā ar šo regulu ārējiem pārbaudītājiem noteiktos uzdevumus;

(c) iekšējā kārtība, kas ieviesta, lai nodrošinātu atbilstību šīs iedaļas II nodaļas prasībām, ir atbilstīga un efektīva.

3. EVTI 20 darbdienu laikā no pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs.

Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI par to paziņo pieteikuma iesniedzējam un nosaka termiņu, kurā pieteikuma iesniedzējam jāsniedz papildu informācija.

Ja pieteikums ir pilnīgs, EVTI par to paziņo pieteikuma iesniedzējam.

4. EVTI pieteikuma iesniedzēju reģistrē vai atsakās to reģistrēt 45 darbdienu laikā pēc pilnīga pieteikuma saņemšanas.

EVTI pirmajā daļā minēto laikposmu var pagarināt par 15 darbdienām, ja pieteikuma iesniedzējs plāno izmantot ārpakalpojumus, lai veiktu savas ārējā pārbaudītāja darbības.

EVTI rakstiski paziņo pieteikuma iesniedzējam par tā kā ārēja pārbaudītāja reģistrāciju vai par atteikumu reģistrēt pieteikuma iesniedzēju. Lēmumu par reģistrāciju vai reģistrācijas atteikumu pamato, un tas stājas spēkā piektajā darbdienā pēc tā pieņemšanas.

5. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos kritērijus.

Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, pieņemot pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

6. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, kurā nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras 1. punktā minētās informācijas sniegšanai.

Izstrādājot īstenošanas tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā digitālos reģistrācijas līdzekļus.

Minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

Komisija ir pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

16. pants
Būtiskas izmaiņas, kas attiecas uz reģistrāciju

1. Ārējais pārbaudītājs paziņo EVTI par jebkādām būtiskām izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar 15. panta 1. punktu, vai faktos, kuri attiecas uz 15. panta 1. punktā minēto informāciju, pirms šādas izmaiņas tiek īstenotas.

   EVTI analizē šīs būtiskās izmaiņas. Ja EVTI iebilst pret šādām būtiskām izmaiņām, tā ārējo pārbaudītāju informē divu mēnešu laikā pēc minēto izmaiņu paziņošanas un norāda iebilduma iemeslus. Pirmajā daļā minētās izmaiņas var īstenot vienīgi tad, ja EVTI minētajā laikposmā neiebilst pret šīm izmaiņām.

2. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, kurā nosaka standarta veidlapas, veidnes un procedūras 1. punktā minētās informācijas sniegšanai.

   Izstrādājot īstenošanas tehnisko standartu projektu, EVTI ņem vērā digitālos reģistrācijas līdzekļus.

   Minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisija ir pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

17. pants
Valodu režīms

Ārējais pārbaudītājs 15. pantā minēto reģistrācijas pieteikumu iesniedz jebkurā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām. Regulu Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas[45], *mutatis mutandis* piemēro jebkurai citai EVTI un ārējo pārbaudītāju un to darbinieku saziņai.

II nodaļa
Organizatoriskās prasības, procesi un dokumenti, kas attiecas uz pārvaldību

18. pants
Vispārējie principi

1. Ārējie pārbaudītāji izmanto piemērotas sistēmas, resursus un procedūras, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.

2. Ārējie pārbaudītāji uzrauga un novērtē savu saskaņā ar šo regulu izveidoto sistēmu, resursu un procedūru atbilstību un efektivitāti vismaz reizi gadā un veic atbilstīgus pasākumus, lai novērstu jebkādus trūkumus.

3. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē 1. un 2. punktā minēto ārējo pārbaudītāju sistēmu, resursu, mehānismu un procedūru piemērotību, atbilstību un efektivitāti.

[45] OV 17, 6.10.1958., 385./58. lpp.

Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

19. pants
Augstākā vadība

1. Ārējā pārbaudītāja augstākā vadība nodrošina visu turpmāk minēto:

   (a) ārējā pārbaudītāja pārdomātu un piesardzīgu pārvaldību;

   (b) novērtēšanas darbību neatkarību;

   (c) interešu konfliktu pienācīgu konstatēšanu, risināšanu un publiskošanu;

   (d) ārējā pārbaudītāja nepārtrauktu atbilstību šīs regulas prasībām.

2. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē 1. punkta a) apakšpunktā minētās ārējā pārbaudītāja pārdomātās un piesardzīgās pārvaldības novērtēšanai.

   Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

20. pants
Ārējo pārbaudītāju analītiķi un darbinieki, kā arī citas personas, kas tieši iesaistītas ārējo pārbaudītāju veiktajās novērtēšanas darbībās

1. Ārējie pārbaudītāji nodrošina, ka viņu analītiķiem un darbiniekiem, kā arī jebkurai citai fiziskai personai, kuras pakalpojumi tiek nodoti viņu rīcībā vai kontrolē un kura ir tieši iesaistīta novērtēšanas darbībās, ir nepieciešamās zināšanas un pieredze uzticēto pienākumu veikšanai.

2. Ārējie pārbaudītāji nodrošina, ka 1. punktā minētajām personām nav atļauts sākt sarunas vai piedalīties sarunās par maksām vai maksājumiem ne ar vienu novērtējamo struktūru, ar to saistītu trešo personu vai jebkuru personu, kuru ar novērtējamo struktūru tieši vai netieši saista kontrole.

3. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē 1. punktā minēto personu zināšanu un pieredzes atbilstību.

   Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

21. pants

Atbilstības uzraudzītājs

1. Ārējie pārbaudītāji izveido un uztur pastāvīgu un efektīvu atbilstības uzraudzītāja amatu attiecībā uz darbībām, ko veic saskaņā ar šo regulu.

2. Ārējie pārbaudītāji nodrošina, ka:

   (a) atbilstības uzraudzītājam ir līdzekļi pienācīgai un neatkarīgai savu pienākumu pildīšanai;

   (b) atbilstības uzraudzītājam ir vajadzīgie resursi un kompetence, kā arī piekļuve visai attiecīgajai informācijai;

   (c) atbilstības uzraudzītājs nepārrauga un nenovērtē pats savas darbības;

   (d) atbilstības uzraudzītājs nesaņem atlīdzību saistībā ar ārējā pārbaudītāja darbības rezultātiem.

3. Atbilstības uzraudzītāja konstatējumus dara pieejamus vai nu uzraudzības struktūrai, vai attiecīgā gadījumā ārējā pārbaudītāja administratīvajai struktūrai.

4. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē, vai atbilstības uzraudzītājam ir līdzekļi, lai saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu pienācīgi un neatkarīgi pildītu savus pienākumus, un kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē, vai atbilstības uzraudzītājam saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu ir vajadzīgie resursi, kompetence un piekļuve visai attiecīgajai informācijai.

   Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

22. pants

Iekšējās politikas un procedūras

1. Ārējie pārbaudītāji pieņem un īsteno iekšējās pienācīgas pārbaudes politikas un procedūras, ar kurām nodrošina, ka viņu uzņēmējdarbības intereses nemazina novērtēšanas darbību neatkarību vai precizitāti.

2. Ārējie pārbaudītāji pieņem un īsteno pārdomātas administratīvās un grāmatvedības procedūras, iekšējās kontroles mehānismus un efektīvus kontroles un drošības pasākumus attiecībā uz informācijas apstrādes sistēmām.

3. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē kritērijus, saskaņā ar kuriem attiecībā uz 2. punktā minētajām informācijas apstrādes sistēmām novērtē pārdomātas administratīvās un grāmatvedības procedūras, iekšējās kontroles mehānismus un efektīvus kontroles un drošības pasākumus.

   Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

23. pants

Pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudēs izmantotā novērtēšanas metodoloģija un informācija

1. Ārējie pārbaudītāji pieņem un īsteno pasākumus, lai nodrošinātu, ka to 8. pantā minētās pirmsemisijas pārbaudes un 9. pantā minētās pēcemisijas pārbaudes ir balstītas uz rūpīgu visas tās informācijas analīzi, kas viņiem ir pieejama un kas saskaņā ar viņu metodoloģiju ir būtiska analīzei.

2. Veicot pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudes, ārējie pābaudītāji izmanto pietiekami kvalitatīvu informāciju no uzticamiem avotiem.

3. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē, vai 2. punktā minētā informācija ir pietiekami kvalitatīva un vai 2. punktā minētie avoti ir uzticami.

   Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

24. pants

Kļūdas novērtēšanas metodoloģijā vai tās piemērošanā

1. Ja ārējie pārbaudītāji uzzina par tādām kļūdām to novērtēšanas metodoloģijā vai tās piemērošanā, kuras būtiski ietekmē 8. pantā minēto pirmsemisijas pārbaudi vai 9. pantā minēto pēcemisijas pārbaudi, tie nekavējoties informē EVTI un skartos Eiropas zaļo obligāciju emitentus un izskaidro šīs kļūdas.

2. Ārējie pārbaudītāji 1. punktā minētās kļūdas publicē savās tīmekļa vietnēs, vajadzības gadījumā pievienojot pārstrādātu pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudes ziņojumu. Pārstrādātajos dokumentos norāda izmaiņu iemeslus.

25. pants

Ārpakalpojumu izmantošana

1. Ārējie pārbaudītāji, kas savas novērtēšanas darbības nodod ārpakalpojumā trešām personām pakalpojumu sniedzējām, nodrošina, ka ikvienai šādai trešai personai pakalpojumu sniedzējai ir spēja un kapacitāte minētās novērtēšanas darbības veikt uzticami un profesionāli. Minētie ārējie pārbaudītāji arī nodrošina, ka ārpakalpojumu izmantošana būtiski neietekmē viņu iekšējās kontroles kvalitāti un EVTI spēju uzraudzīt minēto ārējo pābaudītāju atbilstību šai regulai.

2. Ārējie pārbaudītāji savu atbilstības uzraudzību nenodod ārpakalpojumā.

3. Ārējie pārbaudītāji informē EVTI par tām novērtēšanas darbībām, kurām tiks izmantoti ārpakalpojumi, tostarp norādot, kādi cilvēkresursi un tehniskie resursi ir vajadzīgi, lai veiktu katru no minētajām darbībām.

4. Ārējie pārbaudītāji, kas novērtēšanas darbībām izmanto ārpakalpojumus, nodrošina, ka šāda ārpakalpojumu izmantošana nemazina vai neapgrūtina viņu spēju pildīt ārējā pārbaudītāja augstākās vadības vai pārvaldības struktūras locekļu pienākumus vai funkcijas.

5. Ārējie pārbaudītāji nodrošina, ka trešās personas pakalpojumu sniedzējas sadarbojas ar EVTI saistībā ar jebkādām ārpakalpojumā nodotajām novērtēšanas darbībām.

6. Ārējie pārbaudītāji saglabā atbildību par visām ārpakalpojumā nodotajām darbībām un ievieš organizatoriskus pasākumus, lai nodrošinātu:

   (a) ka tie novērtē, vai trešās personas pakalpojumu sniedzējas ārpakalpojumā nodotās novērtēšanas darbības veic efektīvi un saskaņā ar piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktiem un normatīvām prasībām un atbilstīgi novēršot konstatētās darbību neizpildes;

   (b) jebkādu potenciālu risku apzināšanu saistībā ar ārpakalpojumā nodotajām novērtēšanas darbībām;

   (c) ārpakalpojumā nodoto novērtēšanas darbību pienācīgu periodisku uzraudzību;

   (d) pienācīgas kontroles procedūras attiecībā uz ārpakalpojumā nodotajām novērtēšanas darbībām, tostarp ārpakalpojumā nodoto novērtēšanas darbību un jebkādu iespējamu risku efektīvu uzraudzību trešās personas pakalpojumu sniedzējas ietvaros;

   (e) atbilstīgu ārpakalpojumā nodoto novērtēšanas darbību saimnieciskās darbības nepārtrauktību.

   Šā punkta e) apakšpunkta nolūkā ārējie pārbaudītāji iegūst informāciju par trešo personu pakalpojumu sniedzēju saimnieciskās darbības nepārtrauktības pasākumiem, novērtē to kvalitāti un vajadzības gadījumā pieprasa šādu pasākumu uzlabojumus.

7. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:

   (a) kritērijus, saskaņā ar kuriem novērtē trešo personu pakalpojumu sniedzēju spēju un kapacitāti ticami un profesionāli veikt novērtēšanas darbības;

   (b) kritērijus, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas darbību veikšana būtiski neietekmē ārējo pārbaudītāju iekšējās kontroles kvalitāti vai EVTI spēju uzraudzīt ārējo pārbaudītāju atbilstību šai regulai.

   Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

26. pants

Prasības attiecībā uz dokumentācijas uzglabāšanu

1. Ārējie pārbaudītāji pienācīgi uzglabā visu turpmāk minēto:

   (a) informāciju par to personu identitāti, kuras piedalās 8. pantā minēto pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu un 9. pantā minēto pēcemisijas pārbaudes ziņojumu noteikšanā un apstiprināšanā, un datumu, kurā tika pieņemti lēmumi apstiprināt pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus;

   (b) dokumentāciju par izveidotajām procedūrām un metodoloģiju, ko ārējie pārbaudītāji izmanto, lai veiktu pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes un sagatavotu pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus;

(c) iekšējos dokumentus, tostarp publiski nepieejamu informāciju un darba dokumentus, ko izmanto jebkādu publicētu pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudes ziņojumu pamatā;

(d) ierakstus par procedūrām un pasākumiem, ko ārējie pārbaudītāji īsteno, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai;

(e) ar novērtēšanas darbībām saistītās iekšējās un ārējās saziņas dokumentu kopijas, tostarp ārējā pārbaudītāja un tā darbinieku saņemto un nosūtīto elektroniskās saziņas dokumentu kopijas, kas attiecas uz novērtēšanas darbībām.

2. Šā panta 1. punktā minētos ierakstus un dokumentus glabā piecus gadus un pēc pieprasījuma dara pieejamus EVTI.

3. Ja EVTI saskaņā ar 51. panta 1. punktu ir atsaukusi ārējā pārbaudītāja reģistrāciju, minētais ārējais pārbaudītājs nodrošina, ka ieraksti un dokumenti tiek glabāti vēl piecus gadus. Ierakstus un dokumentus, kuros izklāstītas ārējā pārbaudītāja un Eiropas zaļās obligācijas emitenta attiecīgās tiesības un pienākumi saskaņā ar līgumu par novērtēšanas pakalpojumu sniegšanu, glabā tik ilgi, kamēr pastāv attiecības ar šo emitentu.

27. pants

Interešu konflikti un informācijas konfidencialitāte

1. Ārējie pārbaudītāji pārredzamā veidā identificē, novērš, pārvalda un atklāj visus faktiskos vai potenciālos interešu konfliktus neatkarīgi no tā, vai minētais interešu konflikts skar viņu analītiķus, darbiniekus, jebkuru personu, kas ir līgumiski saistīta ar ārējiem pārbaudītājiem un ir tieši iesaistīta novērtēšanas darbībās, vai personas, kuras apstiprina pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumus.

2. Maksas, ko ārējie pārbaudītāji iekasē par novērtēšanas pakalpojumiem, nav atkarīgas no pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaužu rezultātiem vai no jebkāda cita veiktā darba rezultāta vai iznākuma.

3. Analītiķiem, ārējā pārbaudītāja darbiniekiem un jebkurai citai personai, kas līgumiski saistīta ar ārējiem pārbaudītājiem un ir tieši iesaistīta novērtēšanas darbībās, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu.

4. Ārējie pārbaudītāji nodrošina, ka viņu analītiķi un darbinieki vai jebkura cita fiziska persona, kas līgumiski saistīta ar ārējiem pārbaudītājiem un ir tieši iesaistīta novērtēšanas darbībās:

(a) veic visus saprātīgos pasākumus, lai aizsargātu ārējā pārbaudītāja īpašumu un tā rīcībā esošos ierakstus no krāpšanas, zādzības vai ļaunprātīgas izmantošanas, ņemot vērā uzņēmējdarbības būtību, apjomu un sarežģītību un novērtēšanas darbību būtību un klāstu;

(b) nevienai personai, izņemot emitentu, kurš pieprasījis ārējā pārbaudītāja novērtējumu, neatklāj nekādu informāciju par pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudēm vai iespējamām turpmākām pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudēm;

(c) neizmanto konfidenciālo informāciju un nedalās ar to citos nolūkos, kā tikai novērtēšanas darbību veikšanai.

28. pants

Citu pakalpojumu sniegšana

Ārējie pārbaudītāji, kas sniedz pakalpojumus, kuri nav novērtēšanas darbības, nodrošina, ka šie citi pakalpojumi nerada interešu konfliktus ar Eiropas zaļo obligāciju novērtēšanas darbībām. Šādi ārējie pārbaudītāji savos pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumos atklāj informāciju par jebkādiem citiem pakalpojumiem, kas sniegti novērtētajai struktūrai vai jebkurai saistītai trešai personai.

III nodaļa
Pirmsemisijas un pēcemisijas pārbaudes ziņojumi

29. pants

Atsauces uz EVTI vai citām kompetentajām iestādēm

Pirmsemisijas vai pēcemisijas pārbaudes ziņojumos ārējie pārbaudītāji neatsaucas uz EVTI vai jebkuru kompetento iestādi veidā, kas varētu norādīt vai likt domāt, ka EVTI vai jebkura kompetentā iestāde apstiprina vai atzinīgi novērtē šā ārējā pārbaudītāja attiecīgo pārbaudes ziņojumu vai jebkādas novērtēšanas darbības.

30. pants

Pirmsemisijas pārbaudes ziņojumu un pēcemisijas pārbaudes ziņojumu publicēšana

1. Ārējie pārbaudītāji savās tīmekļa vietnēs publicē un bez maksas dara pieejamu visu turpmāk minēto informāciju:

   (a) atsevišķā iedaļā ar nosaukumu "Eiropas zaļo obligāciju standarts: pirmsemisijas pārbaudes ziņojumi" – to izdotos pirmsemisijas pārbaudes ziņojumus;

   (b) atsevišķā iedaļā ar nosaukumu "Eiropas zaļo obligāciju standarts: pēcemisijas pārbaudes ziņojumi" – to izdotos pēcemisijas pārbaudes ziņojumus.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos pirmsemisijas pārbaudes ziņojumus dara publiski pieejamus saprātīgā laikposmā pirms attiecīgās Eiropas zaļās obligācijas publiskā piedāvājuma sākuma vai pielaides tirdzniecībai.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos pēcemisijas pārbaudes ziņojumus nekavējoties dara publiski pieejamus pēc tam, kad ārējais pārbaudītājs ir novērtējis ieņēmumu sadales ziņojumus.

4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie pirmsemisijas pārbaudes ziņojumi un 1. punkta b) apakšpunktā minētie pēcemisijas pārbaudes ziņojumi pēc to publicēšanas ārējā pārbaudītāja tīmekļa vietnē ir publiski pieejami vismaz līdz obligācijas dzēšanas termiņam.

5. Ārējie pārbaudītāji, kas nolemj pārtraukt pirmsemisijas pārbaužu vai pēcemisijas pārbaužu sniegšanu, nekavējoties pēc šāda lēmuma pieņemšanas sniedz informāciju par minētā lēmuma iemesliem 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajās iedaļās.

IV nodaļa
Trešo valstu ārējo pārbaudītāju sniegtie pakalpojumi

31. pants
Vispārīgi noteikumi

1. Trešās valsts ārējais pārbaudītājs saskaņā ar šo regulu var sniegt savus pakalpojumus emitentiem, kas emitē Eiropas zaļās obligācijas, ja minētais trešās valsts ārējais pārbaudītājs ir reģistrēts trešo valstu ārējo pārbaudītāju reģistrā, ko EVTI uztur saskaņā ar 59. pantu.

2. EVTI trešās valsts ārējo pārbaudītāju, kurš atbilstīgi 1. punktam ir pieteicies saskaņā ar šo regulu sniegt ārējā pārbaudītāja pakalpojumus visā Savienībā, reģistrē tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   (a) Komisija ir pieņēmusi lēmumu atbilstīgi 32. panta 1. punktam;

   (b) trešās valsts ārējais pārbaudītājs ir reģistrēts vai pilnvarots sniegt Savienībā sniedzamus ārējās pārbaudes pakalpojumus un tam piemēro efektīvu uzraudzību un izpildi, kas nodrošina pilnīgu atbilstību minētajā trešā valstī piemērojamajām prasībām;

   (c) saskaņā ar 32. panta 3. punktu ir noslēgtas vienošanās par sadarbību.

3. Ja trešās valsts ārējais pārbaudītājs ir reģistrēts saskaņā ar šo pantu, tam neizvirza nekādas papildu prasības attiecībā uz šīs regulas darbības jomā esošajiem jautājumiem.

4. Šā panta 1. punktā minētais trešās valsts ārējais pārbaudītājs iesniedz pieteikumu EVTI pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi 32. pantā minēto lēmumu, nosakot, ka tiesiskā un uzraudzības sistēma trešā valstī, kurā reģistrēts vai kurā darboties atļauts trešās valsts ārējam pārbaudītājam, ir līdzvērtīga 32. panta 1. punktā minētajām prasībām.

5. Trešās valsts ārējais pārbaudītājs iesniedz pirmajā daļā minēto pieteikumu, izmantojot 15. pantā minētās veidlapas un veidnes.

6. Trešās valsts ārējais pārbaudītājs, kas iesniedzis pieteikumu, sniedz EVTI visu informāciju, kas nepieciešama tā reģistrēšanai.

7. EVTI 20 darbdienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs. Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, līdz kuram trešās valsts ārējam pārbaudītājam, kas to iesniedz, jānodrošina papildu informācija.

8. Reģistrācijas lēmumu pamato ar šā panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

9. EVTI 45 darbdienu laikā no pilnīga pieteikuma iesniegšanas rakstiski informē trešās valsts ārējo pārbaudītāju, kas iesniedzis pieteikumu, nosūtot pilnībā pamatotu paskaidrojumu par to, vai reģistrācija ir apstiprināta vai noraidīta.

10. Pirms jebkādu pakalpojumu sniegšanas Savienībā iedibinātiem Eiropas zaļo obligāciju emitentiem, trešo valstu ārējie pārbaudītāji, kas sniedz pakalpojumus saskaņā ar šo pantu, piedāvā jebkādus ar minētajiem pakalpojumiem saistītos strīdus nodot dalībvalsts tiesas vai šķīrējtiesas jurisdikcijā.

32. pants

Atbilstības lēmums

1. Komisija attiecībā uz trešo valsti var pieņemt lēmumu, kurā nosaka, ka minētās trešās valsts tiesiskais un uzraudzības regulējums nodrošina, ka šajā trešā valstī reģistrēti vai atļauju saņēmuši ārējie pārbaudītāji atbilst juridiski saistošām organizatoriskās un darījumdarbības prakses prasībām, kurām ir līdzvērtīga ietekme kā prasībām, kas noteiktas šajā regulā un saskaņā ar šo regulu pieņemtajos īstenošanas pasākumos, un ka minētās trešās valsts tiesiskais regulējums paredz efektīvu līdzvērtīgu sistēmu to ārējo pārbaudītāju atzīšanai, kuri reģistrēti vai saņēmuši atļauju saskaņā ar trešās valsts tiesisko regulējumu.

2. Trešās valsts organizatoriskās un darījumdarbības prakses sistēmu var uzskatīt par tādu, kas rada līdzvērtīgu ietekmi, ja šī sistēma atbilst visiem šiem nosacījumiem:

   (a) struktūrām, kas sniedz ārējās pārbaudes pakalpojumus šajā trešā valstī, ir jāreģistrējas vai jāsaņem atļauja, un tām piemēro pastāvīgu efektīvu uzraudzību un izpildi;

   (b) struktūrām, kas sniedz ārējās pārbaudes pakalpojumus, piemēro pietiekamas organizatoriskās prasības iekšējās kontroles funkciju jomā; kā arī

   (c) struktūrām, kas sniedz ārējās pārbaudes pakalpojumus, piemēro pienācīgus uzņēmējdarbības veikšanas noteikumus.

3. EVTI noslēdz vienošanās par sadarbību ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm trešās valstīs, kuru tiesiskā un uzraudzības sistēma saskaņā ar šā panta 1. punktu ir atzīta par faktiski līdzvērtīgu. Šādās vienošanās precizē visus turpmāk minētos aspektus:

   (a) mehānismu, ko izmanto informācijas apmaiņai starp EVTI un attiecīgo trešo valstu kompetentajām iestādēm, tostarp piekļuvi visai tai informācijai par trešo valstu ārējiem pārbaudītājiem, kas reģistrēti vai saņēmuši atļauju trešā valstī, kuru pieprasa EVTI;

   (b) mehānismu tūlītējai paziņojuma nosūtīšanai EVTI, ja trešās valsts kompetentā iestāde uzskata, ka trešās valsts ārējais pārbaudītājs, kuru tā pārrauga un kuru EVTI ir reģistrējusi 59. pantā minētajā reģistrā, pārkāpj tā atļaujas nosacījumus vai citus tiesību aktus, kuri tam jāievēro;

   (c) procedūras uzraudzības darbību veikšanai, tostarp nepieciešamības gadījumā – pārbaudes uz vietas.

4. Trešās valsts ārējais pārbaudītājs, kas iedibināts valstī, kuras tiesiskais un uzraudzības regulējums saskaņā ar 1. punktu ir atzīts par faktiski līdzvērtīgu, un kas ir reģistrēts 59. pantā minētajā reģistrā, spēj sniegt reģistrācijā ietvertos pakalpojumus Eiropas zaļo obligāciju emitentiem visā Savienībā.

5. Ja Komisija attiecībā uz minēto trešo valsti atsauc savu 1. punktā noteikto lēmumu, trešās valsts ārējais pārbaudītājs vairs neizmanto 31. pantā paredzētās tiesības.

33. pants

Trešās valsts ārējā pārbaudītāja reģistrācijas atsaukšana

1. EVTI trešās valsts ārējā pārbaudītāja reģistrāciju saskaņā ar 59. pantu izveidotajā reģistrā atsauc, ja ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

(a) EVTI ir pamatoti, uz dokumentāriem pierādījumiem balstīti iemesli uzskatīt, ka, sniedzot pakalpojumus Savienībā, trešās valsts ārējais pārbaudītājs rīkojas veidā, kas skaidri kaitē ieguldītāju interesēm vai pareizai tirgu darbībai;

(b) EVTI ir pamatoti, uz dokumentāriem pierādījumiem balstīti iemesli uzskatīt, ka, sniedzot pakalpojumus Savienībā, trešās valsts ārējais pārbaudītājs ir rupji pārkāpis noteikumus, kas tam piemērojami trešā valstī un uz kā pamata Komisija ir pieņēmusi lēmumu saskaņā ar 32. panta 1. punktu;

(c) EVTI ir vērsusi trešās valsts kompetentās iestādes uzmanību uz šo jautājumu un šī trešās valsts kompetentā iestāde nav veikusi atbilstīgus pasākumus, kas nepieciešami ieguldītāju aizsardzībai un pienācīgai tirgus darbībai Savienībā, vai tai nav izdevies pierādīt, ka attiecīgais trešās valsts ārējais pārbaudītājs atbilst tam piemērojamajām prasībām trešā valstī;

(d) EVTI ir informējusi trešās valsts kompetento iestādi vismaz 30 dienas iepriekš par tās nolūku atsaukt trešās valsts ārējā pārbaudītāja reģistrāciju.

2. EVTI nekavējoties informē Komisiju par jebkuru pasākumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, un publicē savu lēmumu savā tīmekļa vietnē.

3. Komisija izvērtē, vai apstākļi, atbilstīgi kuriem ir pieņemts 32. panta 1. punktā paredzētais lēmums, turpina pastāvēt saistībā ar attiecīgo trešo valsti.

34. pants

Tāda ārēja pārbaudītāja atzīšana, kas atrodas trešā valstī

1. Kamēr nav pieņemts lēmums par līdzvērtību saskaņā ar 32. panta 1. punktu, trešās valsts ārējais pārbaudītājs var sniegt savus pakalpojumus saskaņā ar šo regulu ar noteikumu, ka trešās valsts ārējais pārbaudītājs saskaņā ar šo pantu iegūst iepriekšēju atzīšanu no EVTI.

2. Trešās valsts ārējais pārbaudītājs, kas plāno saņemt 1. punktā minēto iepriekšējo atzīšanu, ievēro 15.–30. pantā un 47.–49. pantā noteiktās prasības.

3. Trešās valsts ārējam pārbaudītājam, kas plāno saņemt 1. punktā minēto iepriekšējo atzīšanu, ir juridiskais pārstāvis, kas atrodas Savienībā. Minētais juridiskais pārstāvis:

(a) kopā ar trešās valsts ārējo pārbaudītāju ir atbildīgs par to, lai nodrošinātu, ka trešās valsts ārējais pārbaudītājs saskaņā ar šo regulu sniedz pakalpojumus atbilstīgi 2. punktā minētajām prasībām, un šajā saistībā atbild EVTI par trešās valsts ārējā pārbaudītāja rīcību Savienībā;

(b) trešās valsts ārējā pārbaudītāja vārdā rīkojas kā galvenais kontaktpunkts saziņai ar EVTI un jebkuru citu personu Savienībā saistībā ar šajā regulā noteiktajiem ārējā pārbaudītāja pienākumiem;

(c) ir apveltīts ar pietiekamām zināšanām, kompetenci un resursiem, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar šo punktu.

4. Pieteikumā par 1. punktā minēto EVTI iepriekšējo atzīšanu ietver visu informāciju, kas nepieciešama, lai EVTI pārliecinātos, ka trešās valsts ārējais pārbaudītājs ir īstenojis visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību 2. un 3. punktā minētajām prasībām, un attiecīgā gadījumā norāda kompetento iestādi, kas ir atbildīga par tā uzraudzību trešā valstī.

5. EVTI 20 darbdienu laikā no pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai iepriekšējas atzīšanas pieteikums ir pilnīgs.

Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI par to paziņo pieteikuma iesniedzējam un nosaka termiņu, kurā pieteikuma iesniedzējam jāsniedz papildu informācija.

Ja pieteikums ir pilnīgs, EVTI par to paziņo pieteikuma iesniedzējam.

EVTI 45 darbdienu laikā pēc šā punkta pirmajā daļā minētā pilnīgā pieteikuma saņemšanas pārliecinās, vai ir izpildīti 2. un 3. punktā paredzētie nosacījumi.

EVTI pieteikuma iesniedzējam paziņo par to, ka tas ir atzīts par trešās valsts ārējo pārbaudītāju, vai par atzīšanas atteikumu. Lēmumu par atzīšanu vai atzīšanas atteikumu pamato, un tas stājas spēkā piektajā darbdienā pēc tā pieņemšanas.

6. EVTI aptur vai attiecīgā gadījumā atsauc saskaņā ar 5. punktu sniegto atzīšanu, ja, ņemot vērā dokumentārus pierādījumus, tai ir labi pamatoti iemesli uzskatīt, ka trešās valsts ārējā pārbaudītāja rīcība nepārprotami kaitē tā pakalpojumu lietotāju interesēm vai tirgu netraucētai darbībai vai ka trešās valsts ārējais pārbaudītājs ir rupji pārkāpis attiecīgās šajā regulā noteiktās prasības, vai sniedzis nepatiesas ziņas, vai izmantojis citus nelikumīgus līdzekļus, lai saņemtu atzīšanu.

7. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē 4. punktā minēto informāciju un pieteikuma formu un saturu.

Minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu EVTI iesniedz Komisijai līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 16 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā*].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo regulu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

35. pants

Trešā valstī sniegtu pakalpojumu apstiprināšana saskaņā ar šo regulu

1. Ārējs pārbaudītājs, kurš atrodas Savienībā, ir reģistrēts saskaņā ar 15. pantu un iekļauts reģistrā saskaņā ar 59. pantu, var lūgt EVTI pastāvīgi apstiprināt pakalpojumus, ko trešās valsts ārējais pārbaudītājs sniedz Savienībā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) ārējais pārbaudītājs, kas apstiprina novērtējumu, ir pārbaudījis un jebkurā brīdī var EVTI apliecināt, ka apstiprinātā trešās valsts ārēja pārbaudītāja sniegtie pakalpojumi obligātā vai brīvprātīgā kārtā atbilst prasībām, kuras ir vismaz tikpat stingras kā šīs regulas prasības;

(b) ārējam pārbaudītājam, kas sniedz apstiprinājumu, ir nepieciešamā kompetence, lai saskaņā ar šo regulu efektīvi uzraudzītu minētā trešās valsts ārējā pārbaudītāja sniegtos pakalpojumus un pārvaldītu ar tiem saistītos riskus;

(c) uz trešās valsts ārējo pārbaudītāju paļaujas jebkura šāda objektīva iemesla dēļ:

i) pamatā esošo tirgu vai ieguldījumu īpatnības;

ii) apstiprinājumu saņēmušā pārbaudītāja cieša saistība ar trešo valstu tirgiem, emitentiem vai ieguldītājiem;

iii) trešās valsts pārbaudītāja kompetence ārējās par pārbaudes pakalpojumu sniegšanu vai konkrētiem tirgiem, vai ieguldījumiem.

2. Ārējais pārbaudītājs, kas saskaņā ar 1. punktu iesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, sniedz visu EVTI vajadzīgo informāciju, kas ļauj tai pārliecināties, ka pieteikuma iesniegšanas brīdī ir izpildīti visi attiecīgajā punktā minētie nosacījumi.

3. EVTI 20 darbdienu laikā no pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai 1. punktā minētais pieteikums apstiprinājuma saņemšanai ir pilnīgs.

   Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI par to paziņo pieteikuma iesniedzējam un nosaka termiņu, kurā pieteikuma iesniedzējam jāsniedz papildu informācija.

   Ja pieteikums ir pilnīgs, EVTI par to paziņo pieteikuma iesniedzējam.

   EVTI 45 darbdienu laikā pēc tā, kad tai ir iesniegts pilnīgs pieteikums par apstiprinājuma saņemšanu, izskata pieteikumu un pieņem lēmumu to apstiprināt vai noraidīt.

   EVTI informē pieteikuma iesniedzēju par savu lēmumu attiecībā uz 1. punktā minēto apstiprinājumu. Lēmumu pamato, un tas stājas spēkā piektajā darbdienā pēc tā pieņemšanas.

4. Pakalpojumus, ko saskaņā ar šo regulu nodrošina apstiprinātais trešās valsts ārējais pārbaudītājs, uzskata par pakalpojumiem, kurus nodrošina apstiprinājumu sniedzošais ārējais pārbaudītājs. Ārējais pārbaudītājs, kas sniedz apstiprinājumu, neizmanto šo apstiprinājumu nolūkā izvairīties no šīs regulas prasībām.

5. Ārējs pārbaudītājs, kas ir apstiprinājis trešās valsts ārējā pārbaudītāja saskaņā ar šo regulu sniegtos pakalpojumus, saglabā pilnu atbildību par šādiem pakalpojumiem un par šajā regulā noteikto pienākumu izpildi.

6. Ja EVTI ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka vairs netiek pildīti saskaņā ar šā panta1. punktu noteiktie nosacījumi, tai ir pilnvaras pieprasīt, lai ārējais pārbaudītājs pārtrauktu apstiprināšanu.

7. Ārējs pārbaudītājs, kas apstiprina trešās valsts ārējā pārbaudītāja saskaņā ar šo regulu sniegtos pakalpojumus, savā tīmekļa vietnē publicē 13. pantā minēto informāciju.

8. Ārējs pārbaudītājs, kas apstiprina trešās valsts ārējā pārbaudītāja saskaņā ar šo regulu sniegtos pakalpojumus, reizi gadā ziņo EVTI par pakalpojumiem, ko tas ir apstiprinājis iepriekšējos divpadsmit mēnešos.

IV sadaļa
Kompetento iestāžu un EVTI veikta uzraudzība

1. nodaļa
Kompetentās iestādes

36. pants

Kompetento iestāžu veikta uzraudzība

Kompetentās iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1129 31. pantu, nodrošina, ka tiek piemērots šīs regulas 8. līdz 13. pants.

37. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, kompetentajām iestādēm atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir šādas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras:

   (a) pieprasīt emitentiem iekļaut I pielikumā minēto informāciju Eiropas zaļo obligāciju faktu lapā;

   (b) pieprasīt emitentiem publicēt gada ieņēmumu sadales ziņojumus vai gada ieņēmumu sadales ziņojumos iekļaut informāciju par visiem II pielikumā minētajiem elementiem;

   (c) pieprasīt emitentiem publicēt ietekmes ziņojumu vai ietekmes ziņojumā iekļaut informāciju par visiem III pielikumā minētajiem elementiem;

   (d) pieprasīt emitenta revidentiem un augstākajai vadībai sniegt informāciju un dokumentus;

   (e) apturēt Eiropas zaļo obligāciju piedāvājumu uz laiku, kas nepārsniedz 10 secīgas darbdienas jebkurā atsevišķā gadījumā, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka ir pārkāpts šīs regulas 8. līdz 13. pants;

   (f) aizliegt vai apturēt reklamēšanu vai pieprasīt attiecīgajiem Eiropas zaļo obligāciju emitentiem vai finanšu starpniekiem pārtraukt vai apturēt reklamēšanu uz laiku, kas nepārsniedz 10 secīgas darbdienas jebkurā atsevišķā gadījumā, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka ir pārkāpts šīs regulas 8. līdz 13. pants;

   (g) publiskot faktu, ka Eiropas zaļo obligāciju emitents nepilda savas šīs regulas 8. līdz 13. pantā noteiktās saistības;

   (h) veikt pārbaudes vai izmeklēšanas uz vietas, izņemot fizisko personu privātajā dzīvesvietā, un minētajam nolūkam iekļūt telpās, lai piekļūtu dokumentiem un citai informācijai jebkādā formātā, ja pastāv pamatotas aizdomas par to, ka dokumenti un citi ar pārbaudes vai izmeklēšanas priekšmetu saistīti dati var būt svarīgi, lai pierādītu šīs regulas noteikumu pārkāpumu.

   Vajadzības gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem kompetentā iestāde var lūgt attiecīgo tiesu iestādi lemt par pirmajā daļā minēto pilnvaru izmantošanu.

2. Kompetentās iestādes savas 1. punktā minētās funkcijas un pilnvaras īsteno kādā no šādiem veidiem:

(a) tieši;

(b) sadarbībā ar citām iestādēm;

(c) uz savu atbildību deleģējot pilnvaras šādām iestādēm;

(d) vēršoties kompetentās tiesu iestādēs.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviesti atbilstīgi pasākumi, lai kompetentajām iestādēm būtu visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas to pienākumu veikšanai.

4. Ja persona kompetentajai iestādei dara pieejamu informāciju saskaņā ar šo regulu, neuzskata, ka tā pārkāpusi kādu informācijas atklāšanas ierobežojumu, kas paredzēts līgumā vai kādā normatīvo vai administratīvo aktu noteikumā, un attiecīgo personu saistībā ar šādu paziņošanu nesauc ne pie kāda veida atbildības.

38. pants

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm

1. Kompetentās iestādes šīs regulas vajadzībām cita ar citu sadarbojas. Tās bez liekas kavēšanās veic informācijas apmaiņu un sadarbojas izmeklēšanas, uzraudzības un izpildes darbībās.

Dalībvalstis, kas saskaņā ar 41. panta 3. punktu ir izvēlējušās paredzēt krimināLsodus par šīs regulas pārkāpumiem, nodrošina, ka atbilstīgi pasākumi tiek ieviesti tā, lai kompetentajām iestādēm būtu visas nepieciešamās pilnvaras sadarbībai ar to jurisdikcijā esošajām tiesu iestādēm, lai saņemtu specifisku informāciju, kas saistīta ar krimināLizmeklēšanu vai procedūrām, kas sāktas attiecībā uz šīs regulas iespējamajiem pārkāpumiem, un, izpildot pienākumu šīs regulas piemērošanas nolūkos sadarboties savā starpā un ar EVTI, šo informāciju nodot citām kompetentajām iestādēm un EVTI.

2. Kompetentā iestāde var atteikties atbildēt uz informācijas pieprasījumu vai lūgumu sadarboties ar izmeklēšanu vienīgi šādos ārkārtas apstākļos, proti, ja:

(a) pieprasījuma ievērošana varētu kaitēt kompetentās iestādes pašas veiktajai izmeklēšanai, izpildes pasākumiem vai krimināLizmeklēšanai;

(b) pirms pieprasījuma saņemšanas dalībvalsts iestādes jau ir sākušas tiesvedību saistībā ar tām pašām darbībām un pret tām pašām personām;

(c) attiecībā uz tām pašām personām un sakarā ar tām pašām darbībām jau ir pasludināts galīgs spriedums šajā valstī.

3. Kompetentā iestāde var lūgt palīdzību citas dalībvalsts kompetentajai iestādei saistībā ar pārbaudēm vai izmeklēšanām uz vietas.

Ja kompetentā iestāde saņem citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījumu veikt pārbaudi uz vietas, tā var rīkoties kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

(a) pati veikt pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;

(b) ļaut kompetentajai iestādei, kas iesniegusi pieprasījumu, piedalīties pārbaudē vai izmeklēšanā uz vietas;

(c) ļaut kompetentajai iestādei, kas iesniegusi pieprasījumu, pašai veikt pārbaudi vai izmeklēšanu uz vietas;

(d) iecelt revidentus vai ekspertus pārbaudes vai izmeklēšanas veikšanai uz vietas;

(e) kopīgi ar citām kompetentajām iestādēm veikt konkrētus uzdevumus, kas saistīti ar uzraudzības darbībām.

4. Kompetentās iestādes var vērsties pie EVTI gadījumos, kad sadarbības lūgums, jo īpaši informācijas apmaiņa, ir noraidīta vai pieņemamā termiņā nav tikusi sniegta atbilde. Neskarot LESD 258. pantu, EVTI šā punkta pirmajā teikumā minētajos gadījumos var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

5. EVTI ir pilnvarota izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, ar kuru kompetentajām iestādēm jāapmainās saskaņā ar 1. punktu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

6. EVTI var izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai izveidotu standarta veidlapas, veidnes un procedūras sadarbībai un informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

39. pants

Dienesta noslēpums

1. Visu informāciju, ar ko kompetentās iestādes apmainās saskaņā ar šo regulu un kas attiecas uz darījumdarbību vai darbības apstākļiem un citiem ekonomiska vai personiska rakstura jautājumiem, uzskata par konfidenciālu, un uz to attiecas prasības par dienesta noslēpumu, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde šādas informācijas paziņošanas laikā dara zināmu, ka šādu informāciju var atklāt vai ka šāda atklāšana nepieciešama tiesvedībai.

2. Dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajā iestādē vai pie jebkuras trešās personas, kurai kompetentā iestāde ir deleģējusi savas pilnvaras. Informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, citām personām vai iestādēm var izpaust tikai Savienības vai valsts tiesību aktos noteiktajā kārtībā.

40. pants

Piesardzības pasākumi

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai ir skaidrs un pierādāms pamats uzskatīt, ka Eiropas zaļās obligācijas emitents ir pieļāvis pārkāpumus vai ka tas nav izpildījis savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, nodod šos konstatējumus izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un EVTI.

2. Ja, neraugoties uz izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veiktajiem pasākumiem, Eiropas zaļās obligācijas emitents turpina pārkāpt šo regulu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes un EVTI informēšanas veic visus atbilstīgos pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus, un bez liekas kavēšanās par to informē Komisiju un EVTI.

3. Ja kompetentā iestāde nepiekrīt kādam no pasākumiem, ko veikusi cita kompetentā iestāde, ievērojot 2. punktu, tā var vērst EVTI uzmanību uz šo jautājumu. EVTI var rīkoties saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantā piešķirtajām pilnvarām.

41. pants

Administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot kompetento iestāžu uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras saskaņā ar 37. pantu un dalībvalstu tiesības paredzēt un noteikt kriminālsodus, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem kompetentajām iestādēm piešķir pilnvaras piemērot administratīvus sodus un veikt citus atbilstīgus administratīvus pasākumus, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Minētie administratīvie sodi un administratīvie pasākumi attiecas uz šādiem pārkāpumiem:

   (a) 8. līdz 13. panta pārkāpumi;

   (b) nesadarbošanās vai nepakļaušanās izmeklēšanai, pārbaudei vai pieprasījumam, kā norādīts 37. pantā.

   Dalībvalstis līdz [šīs regulas piemērošanas diena] var pieņemt lēmumu neparedzēt noteikumus par administratīvajiem sodiem, kā minēts pirmajā daļā, ja par pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem to valsts tiesību aktos jau ir paredzēti kriminālsodi. Ja dalībvalstis pieņem šādu lēmumu, tās detalizēti paziņo Komisijai un EVTI attiecīgās daļas to krimināllikumā.

   Līdz [šīs regulas piemērošanas diena] dalībvalstis detalizēti paziņo Komisijai un EVTI pirmajā un otrajā daļā minētos noteikumus. Tās bez kavēšanās informē Komisiju un EVTI par jebkādiem turpmākiem šo noteikumu grozījumiem.

2. Dalībvalstis saskaņā ar valstu tiesību aktiem nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir pilnvaras par 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem noteikt šādus administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus:

   (a) publisks paziņojums, kurā norādīta par pārkāpumu atbildīgā fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība saskaņā ar 37. panta 1. punkta g) apakšpunktu;

   (b) rīkojums, ar ko par pārkāpumu atbildīgajai fiziskai vai juridiskai personai liek pārtraukt šādu rīcību, kas veido pārkāpumu;

   (c) ja var noteikt pārkāpuma dēļ gūto peļņu vai novērstos zaudējumus, – maksimālais administratīvais naudas sods vismaz divkāršā šīs peļņas vai zaudējumu apmērā;

   (d) juridiskām personām maksimālais administratīvais naudas sods vismaz [500 000] EUR apmērā vai atbilstošā vērtībā tajās dalībvalstīs, kur euro nav oficiālā valūta [ieraksta spēkā stāšanās datumu] vai 0,5 % apmērā no minētās juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar jaunāko pieejamo vadības struktūras apstiprināto finanšu pārskatu;

   (e) fiziskām personām maksimālais administratīvais naudas sods vismaz [50 000] EUR apmērā vai atbilstošā vērtībā tajās dalībvalstīs, kur euro nav oficiālā valūta [šīs regulas spēkā stāšanās datums].

   Šā punkta d) apakšpunkta nolūkos, ja juridiskā persona ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jāsagatavo konsolidētais finanšu pārskats saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES[46], attiecīgais

[46] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai tam atbilstošs ienākumu veids saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem grāmatvedības jomā, ņemot vērā jaunāko pieejamo galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūras apstiprināto konsolidēto pārskatu.

3. Dalībvalstis var noteikt papildu sodus vai pasākumus un augstākus administratīvo naudas sodu līmeņus, nekā paredzēti šajā regulā.

42. pants

Uzraudzības pilnvaru un sodu piemērošanas pilnvaru īstenošana

1. Kompetentās iestādes, nosakot administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu veidu un līmeni, ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

   (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;

   (b) par pārkāpumu atbildīgās personas atbildības pakāpi;

   (c) par pārkāpumu atbildīgās personas finansiālo stāvokli, uz ko norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi un neto aktīvi;

   (d) pārkāpuma ietekmi uz privāto ieguldītāju interesēm;

   (e) par pārkāpumu atbildīgās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu apmēru vai pārkāpuma rezultātā radīto zaudējumu trešām personām, ciktāl to var noteikt;

   (f) par pārkāpumu atbildīgās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi, neskarot nepieciešamību nodrošināt minētās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu atmaksāšanu;

   (g) par pārkāpumu atbildīgās personas iepriekš pieļautos pārkāpumus;

   (h) pasākumus, ko pēc pārkāpuma veikusi par pārkāpumu atbildīgā persona, lai novērstu pārkāpuma atkārtošanos nākotnē.

2. Īstenojot 41. pantā izklāstītās pilnvaras noteikt administratīvos sodus un citus administratīvus pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka to uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaru īstenošana un administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi, ko tās nosaka, ir efektīvi un atbilstīgi saskaņā ar šo regulu. Tās koordinē savas darbības, lai izvairītos no dublēšanās un pārklāšanās, īstenojot uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras un nosakot administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus saistībā ar pārrobežu gadījumiem.

43. pants

Tiesības apstrīdēt

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo regulu pieņemtie lēmumi ir pienācīgi pamatoti un tos var apstrīdēt tiesā.

44. pants

Lēmumu publicēšana

1. Jebkuru lēmumu piemērot administratīvu sodu vai citu administratīvo pasākumu par šīs regulas pārkāpumiem kompetentās iestādes publicē savās oficiālajās tīmekļa vietnēs uzreiz pēc tam, kad persona, uz kuru attiecas minētais lēmums, ir tikusi

informēta par minēto lēmumu. Šādā publikācijā ietver informāciju par minētā pārkāpuma veidu un būtību un atbildīgo personu identitāti. Minētais pienākums neattiecas uz lēmumiem, ar kuriem piemēro izmeklēšanas rakstura pasākumus.

2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka juridisko personu identitātes vai fizisko personu identitātes vai personas datu publicēšana ir nesamērīga, ņemot vērā katra gadījuma atsevišķu novērtējumu, ko veic saistībā ar šādas datu publicēšanas samērīgumu, vai ja šāda publicēšana apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai patlaban notiekošu izmeklēšanu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes veic vienu no šādiem pasākumiem:

   (a) atliek lēmuma par soda vai pasākuma noteikšanas publicēšanu līdz brīdim, kad beidz pastāvēt nepublicēšanas iemesli;

   (b) publicē lēmumu par soda vai pasākuma noteikšanu anonīmi veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību;

   (c) nepublicē lēmumu par soda vai pasākuma noteikšanu, ja uzskata, ka ar a) un b) apakšpunktā paredzētajām iespējām nepietiks, lai nodrošinātu:

      i) to, ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte;

      ii) attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par nebūtiskiem, – šādu lēmumu publicēšanas samērīgumu.

   Ja tiek pieņemts lēmums sodu vai pasākumu publicēt anonīmi, kā minēts pirmās daļas b) apakšpunktā, attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja tiek paredzēts, ka minētajā laikposmā anonīmas publicēšanas iemesli beidz pastāvēt.

3. Ja lēmumu par soda vai pasākuma noteikšanu var pārsūdzēt attiecīgās tiesu vai citās iestādēs, kompetentās iestādes nekavējoties savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē arī šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Turklāt publicē arī jebkuru lēmumu, ar ko anulē iepriekšēju lēmumu par soda vai pasākuma noteikšanu.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, lai ikviena publikācija, kas veikta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus pēc tās publicēšanas. Šādās publikācijās ietvertos personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik tas nepieciešams saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem.

45. pants
Sodu paziņošana EVTI

1. Kompetentā iestāde ik gadu EVTI sniedz apkopotu informāciju par visiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 41. pantu. EVTI šo informāciju publicē gada pārskatā.

   Ja dalībvalstis saskaņā ar 41. panta 3. punktu ir nolēmušas noteikt krimināl sodus par minētā punkta norādīto noteikumu pārkāpumiem, to kompetentās iestādes ik gadu EVTI iesniedz anonimizētus un apkopotus datus par visām veiktajām krimināl izmeklēšanām un noteiktajiem krimināl sodiem. Datus par noteiktajiem krimināl sodiem EVTI publicē gada pārskatā.

2. Kompetentā iestāde, kas ir publiskojusi informāciju par administratīviem sodiem, citiem administratīviem pasākumiem vai krimināls odiem, vienlaikus ziņo EVTI par šiem sodiem vai pasākumiem.

3. Kompetentās iestādes informē EVTI par visiem administratīvajiem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem, kas tika noteikti, bet par kuriem informācija nav publicēta saskaņā ar 44. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, tostarp par jebkādu ar konkrētu sankciju saistītu pārsūdzību un tās iznākumu. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes saņem informāciju un galīgo spriedumu saistībā ar jebkuru noteikto krimināls odu un iesniedz to EVTI. EVTI uztur tai paziņoto sodu centrālo datubāzi vienīgi nolūkā apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm. Minētā datubāze ir pieejama tikai kompetentajām iestādēm, un to atjaunina, pamatojoties uz kompetento iestāžu sniegto informāciju.

2. nodaļa
EVTI

46. pants
Šīs regulas 47., 48. un 49. pantā minēto pilnvaru īstenošana

Pilnvaras, kas 47., 48. un 49. pantā ir noteiktas EVTI vai kādai EVTI amatpersonai, vai citai EVTI pilnvarotai personai, neizmanto, lai pieprasītu tādas informācijas vai dokumentu publiskošanu, uz kuriem attiecas juridiskas konfidencialitātes prasība.

47. pants
Informācijas pieprasījumi

1. EVTI ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu no šādām personām var pieprasīt sniegt visu informāciju, kas ir nepieciešama tās pienākumu veikšanai saskaņā ar šo regulu:

   (a) personas, kas faktiski veic ārējā pārbaudītāja uzņēmējdarbību;

   (b) ārējā pārbaudītāja uzraudzības struktūras, vadības struktūras vai pārvaldes struktūras locekļi;

   (c) ārējā pārbaudītāja augstākās vadības locekļi;

   (d) jebkura persona, kas ir tieši iesaistīta ārējā pārbaudītāja novērtēšanas darbībās;

   (e) struktūru, kurām ārējais pārbaudītājs ir nodevis ārpakalpojumā konkrētas funkcijas saskaņā ar 25. pantu, juridiskie pārstāvji un darbinieki;

   (f) personas, kuras ir citādi cieši un būtiski saistītas ar ārējo pārbaudītāju pārvaldības procesu;

   (g) jebkura persona, kas rīkojas kā ārējs pārbaudītājs vai izliekas par ārēju pārbaudītāju, bet nav reģistrēta kā tāds, un jebkura persona, kas šādai personai izpilda kādu no a) līdz f) apakšpunktā minētajām funkcijām.

2. Sūtot vienkāršu pieprasījumu sniegt informāciju saskaņā ar 1. punktu, EVTI:

   (a) atsaucas uz šo pantu kā minētā pieprasījuma juridisko pamatu;

   (b) norāda pieprasījuma mērķi;

   (c) norāda, kāda informācija ir vajadzīga;

   (d) nosaka termiņu, līdz kuram informācija ir jāsniedz;

(e) informē personu, no kuras pieprasa informāciju, ka tai nav pienākuma sniegt informāciju, taču brīvprātīgas atbildes sniegšanas gadījumā sniegtā informācija nedrīkst būt nepareiza vai maldinoša;

(f) norāda iespējamo naudas sodu, kas 52. pantā paredzēts gadījumā, ja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas.

3. Ja informācijas pieprasījums saskaņā ar 1. punktu pamatojas uz lēmumu, EVTI:

(a) atsaucas uz šo pantu kā minētā pieprasījuma juridisko pamatu;

(b) norāda pieprasījuma mērķi;

(c) norāda, kāda informācija ir vajadzīga;

(d) nosaka termiņu, līdz kuram informācija ir jāsniedz;

(e) norāda 53. pantā paredzēto periodisko soda maksājumu, ja pieprasītā informācija nav sniegta pilnā apmērā;

(f) norāda naudas sodu, kas 52. pantā paredzēts gadījumā, ja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas;

(g) norāda uz tiesībām lēmumu apstrīdēt Apelācijas padomē saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 58. un 59. pantu un iespēju lēmumu nodot izskatīšanai Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar minētās regulas 60. un 61. pantu.

4. Personas, kas minētas 1. punktā vai to pārstāvji un – juridisko personu vai asociāciju, kam nav juridiskas personas statusa, gadījumā – personas, kam ar likumu vai statūtiem piešķirtas pilnvaras tās pārstāvēt, sniedz pieprasīto informāciju. Juristi, kas ir attiecīgi pilnvaroti rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Klienti ir pilnībā atbildīgi, ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepareiza vai maldinoša.

5. EVTI nekavējoties nosūta vienkāršā pieprasījuma vai lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā pastāvīgi uzturas vai veic uzņēmējdarbību 1. punktā minētās personas, uz kurām attiecas pieprasījums sniegt informāciju.

48. pants
Vispārēja izmeklēšana

1. Pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI var veikt vajadzīgo izmeklēšanu saistībā ar 47. panta 1. punktā minētajām personām. Šajā nolūkā amatpersonas un citas EVTI pilnvarotas personas ir tiesīgas:

(a) pārbaudīt visus uzskaites dokumentus, datus, procedūras un pārējos materiālus, kas saistīti ar tās uzdevumu izpildi, neatkarīgi no tā, kādā veidā šī informācija tiek glabāta;

(b) iegūt šādu uzskaites dokumentu, datu, procedūru un citu materiālu apstiprinātas kopijas vai izrakstus;

(c) uzaicināt jebkuru personu, kas minēta 47. panta 1. punktā, vai tās pārstāvjus un darbiniekus, kā arī prasīt tiem sniegt mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus par faktiem vai dokumentiem, kas attiecas uz pārbaudes priekšmetu un mērķi, un fiksēt atbildes;

(d) iztaujāt jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu;

(e) pieprasīt telefona sarunu izdrukas vai datplūsmas pārskatus.

2. EVTI amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt 1. punktā minēto izmeklēšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvaru, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets un nolūks. Minētajā pilnvarā norāda arī periodiskos soda maksājumus, kas 53. pantā paredzēti gadījumā, ja pieprasītie reģistri, dati, procedūras vai citi materiāli vai atbildes uz 47. panta 1. punktā minētajām personām uzdotajiem jautājumiem nav sniegti vai ir nepilnīgi, un norāda naudas sodus, kas 52. pantā paredzēti gadījumā, ja atbildes uz 47. panta 1. punktā minētajām personām uzdotajiem jautājumiem ir nepatiesas vai maldinošas.

3. Personas, kas minētas 47. panta 1. punktā, sadarbojas izmeklēšanā, kas sākta, pamatojoties uz EVTI lēmumu. Lēmumā nosaka izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, periodiskos soda maksājumus, kas paredzēti 53. pantā, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, un tiesības lēmumu izskatīt Eiropas Savienības Tiesā.

4. Pirms izmeklēšanas EVTI laikus informē tās dalībvalsts 36. pantā minēto kompetento uzraudzības iestādi, kuras teritorijā ir veicama izmeklēšana, par izmeklēšanu un par pilnvaroto personu identitāti. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas pēc EVTI pieprasījuma sniedz palīdzību minētajām pilnvarotajām personām viņu pienākumu izpildē. Attiecīgās kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma var arī apmeklēt uz vietas veiktās pārbaudes.

5. Ja saistībā ar pieprasījumu saņemt telefona sarunu izdrukas vai datplūsmas pārskatus, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem kompetentajai iestādei ir vajadzīga atļauja no tiesu iestādes, arī EVTI iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai. EVTI šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

6. Ja tiek pieprasīta 5. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda EVTI lēmuma autentiskumu un to, lai paredzētie piespiedu līdzekļi nebūtu nedz patvaļīgi, nedz pārmērīgi, ņemot vērā izmeklēšanas priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt EVTI sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši par iemesliem, kas EVTI radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpta šī regula, un par iespējamā pārkāpuma smagumu, kā arī par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt EVTI lietas materiālos iekļauto informāciju. EVTI lēmuma likumīgumu var izskatīt vienīgi Tiesa, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1095/2010 61. pantā izklāstīto procedūru.

49. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas jebkurās 47. panta 1. punktā minēto juridisko personu saimnieciskās darbības telpās, uz to zemes vai īpašumā. Ja tas nepieciešams pārbaužu pienācīgai veikšanai un efektivitātei, EVTI var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nepaziņojot.

2. Amatpersonas un citas personas, kuras EVTI pilnvarojusi veikt pārbaudi uz vietas, var iekļūt jebkurās to juridisko personu saimnieciskās darbības telpās, uz to zemes un īpašumā, uz kurām attiecas EVTI pieņemts lēmums par izmeklēšanu, un šīm amatpersonām un citām personām ir visas 48. panta 1. punktā minētās pilnvaras. Turklāt tās ir pilnvarotas uz pārbaudes laiku, ciktāl tas ir nepieciešams pārbaudes

veikšanai, aizzīmogot jebkuras saimnieciskās darbības telpas, īpašumu un uzskaites grāmatas vai reģistrus.

3. Pirms pārbaudes veikšanas EVTI laikus par to paziņo tās dalībvalsts kompetentajai uzraudzības iestādei, kurā tā jāveic. Pārbaudes saskaņā ar šo pantu veic, ja attiecīgā iestāde ir apstiprinājusi, ka tā neiebilst pret minētajām pārbaudēm.

4. Amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku atļauju, kurā norādīts pārbaudes priekšmets un mērķis un 53. pantā paredzētie periodiskie soda maksājumi, ja attiecīgās personas nesadarbojas pārbaudē. Pirms pārbaudes veikšanas EVTI laikus par to paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tā jāveic.

5. Personas, kas minētas 47. panta 1. punktā, pakļaujas EVTI lēmumam veikt pārbaudi uz vietas. Lēmumā norāda pārbaudes priekšmetu un nolūku, nosaka tās sākuma datumu un 53. pantā paredzētos periodiskos soda maksājumus, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, un tiesības nodot lēmumu pārskatīšanai Eiropas Savienības Tiesā. EVTI pieņem šādus lēmumus pēc apspriešanās ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā pārbaude veicama.

6. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas, kurā pārbaude veicama, kā arī šīs kompetentās iestādes pilnvarotas vai ieceltas personas pēc EVTI pieprasījuma sniedz aktīvu palīdzību EVTI amatpersonām un citām EVTI pilnvarotām personām. Šajā nolūkā tām piešķir 2. punktā minētās pilnvaras. Minētās kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma var arī piedalīties pārbaudēs uz vietas.

7. EVTI var arī pieprasīt kompetentajām iestādēm tās vārdā veikt konkrētus izmeklēšanas uzdevumus un pārbaudes uz vietas, kas paredzētas šajā pantā un 48. panta 1. punktā. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm piešķir tādas pašas pilnvaras kā EVTI, kā tas noteikts šajā pantā un 48. panta 1. punktā.

8. Ja EVTI amatpersonas un citas EVTI pilnvarotas pavadošās personas konstatē, ka persona pretojas pārbaudei, kuras veikšana uzdota saskaņā ar šo pantu, attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde sniedz tām nepieciešamo palīdzību, vajadzības gadījumā lūdzot policijas vai līdzvērtīgas tiesībaizsardzības iestādes palīdzību, lai dotu tām iespēju veikt pārbaudi uz vietas.

9. Ja saskaņā ar piemērojamiem valsts noteikumiem 1. punktā minētajām pārbaudēm uz vietas vai 8. punktā minētajai palīdzībai ir vajadzīga atļauja no tiesu iestādes, EVTI iesniedz pieteikumu arī šādas atļaujas saņemšanai. EVTI šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

10. Ja tiek pieprasīta 9. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde apliecina, ka EVTI lēmums ir autentisks un ka paredzētie piespiedu līdzekļi nav nedz patvaļīgi, nedz pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var pieprasīt EVTI sniegt sīkākus skaidrojumus. Šāds pieprasījums sniegt sīkākus skaidrojumus var būt jo īpaši saistīts ar EVTI iemesliem aizdomām, ka ir pārkāpta šī regula, kā arī ar to, cik nopietns ir iespējamais pārkāpums, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt EVTI lietas materiālos iekļauto informāciju. EVTI lēmuma likumīgumu var izskatīt vienīgi Tiesa, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1095/2010 61. pantā izklāstīto procedūru.

50. pants

Informācijas apmaiņa

1. Kompetentās iestādes, kas minētas 36. pantā, EVTI un citas attiecīgās iestādes bez nepamatotas kavēšanās sniedz cita citai informāciju, kas vajadzīga to pienākumu izpildei.

2. Kompetentās iestādes, kas minētas 36. pantā, EVTI, citas attiecīgās iestādes un citas vienības vai fiziskas un juridiskas personas, kas saņem konfidenciālu informāciju, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, to izmanto tikai savu pienākumu izpildei.

51. pants

EVTI veiktie uzraudzības pasākumi

1. Ja EVTI saskaņā ar 55. panta 8. punktu konstatē, ka persona ir izdarījusi kādu no 52. panta 2. punktā uzskaitītajiem pārkāpumiem, tā veic vienu vai vairākus šādus pasākumus:

   (a) atsauc ārējā pārbaudītāja reģistrāciju;

   (b) atsauc tāda ārēja pārbaudītāja atzīšanu, kas atrodas trešā valstī;

   (c) uz laiku, līdz pārkāpums ir izbeigts, aizliedz ārējam pārbaudītājam visā Savienībā veikt šajā regulā paredzētās darbības;

   (d) pieņem lēmumu, ar ko pieprasa personai izbeigt pārkāpumu;

   (e) pieņem lēmumu, ar ko nosaka naudas sodu saskaņā ar 52. pantu;

   (f) pieņem lēmumu, ar ko piemēro periodiskus soda maksājumus saskaņā ar 53. pantu;

   (g) sniedz publiskus paziņojumus.

2. EVTI atsauc ārējā pārbaudītāja reģistrāciju vai atzīšanu šādos gadījumos:

   (a) ārējais pārbaudītājs ir nepārprotami atteicies no reģistrācijas vai atzīšanas vai nav izmantojis reģistrāciju vai atzīšanu 36 mēnešu laikā pēc reģistrācijas vai atzīšanas saņemšanas;

   (b) ārējais pārbaudītājs ir saņēmis reģistrāciju vai atzīšanu, sniedzot nepatiesas ziņas, vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;

   (c) ārējais pārbaudītājs vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tas tika reģistrēts vai atzīts.

   Ja EVTI atsauc ārējā pārbaudītāja reģistrāciju vai atzīšanu, tā savā lēmumā sniedz pilnīgu pamatojumu. Atsaukums stājas spēkā nekavējoties.

3. Pieņemot 1. punktā minētos lēmumus, EVTI ņem vērā pārkāpuma veidu un smagumu, ievērojot šādus kritērijus:

   (a) pārkāpuma ilgumu un biežumu;

   (b) to, vai pārkāpums ir veicinājis vai izraisījis finanšu noziegumu vai kā citādi ir ar to saistīts;

   (c) to, vai pārkāpums ir izdarīts tīši vai nolaidības dēļ;

   (d) par pārkāpumu atbildīgās personas atbildības pakāpi;

(e) par pārkāpumu atbildīgās personas finansiālo stāvokli, uz ko norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumi un neto aktīvi;

(f) pārkāpuma ietekmi uz privāto ieguldītāju interesēm;

(g) par pārkāpumu atbildīgās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu apmēru vai pārkāpuma rezultātā radīto zaudējumu trešām personām, ciktāl to var noteikt;

(h) par pārkāpumu atbildīgās personas sadarbības līmeni ar EVTI, neskarot nepieciešamību nodrošināt minētās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu atmaksāšanu;

(i) par pārkāpumu atbildīgās personas iepriekš pieļautos pārkāpumus;

(j) pasākumus, ko pēc pārkāpuma veikusi par pārkāpumu atbildīgā persona, lai novērstu pārkāpuma atkārtošanos nākotnē.

4. EVTI bez nevajadzīgas kavēšanās par ikvienu pasākumu, kas veikts saskaņā ar 1. punktu, informē par pārkāpumu atbildīgo personu un dara to zināmu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai. Tā publiski paziņo par visiem šādiem pasākumiem savā tīmekļa vietnē desmit darbdienās no pasākuma pieņemšanas dienas.

Publiska paziņošana, kas minēta pirmajā daļā, ietver vismaz:

(a) paziņojumu, kas apstiprina par pārkāpumu atbildīgās personas tiesības pārsūdzēt lēmumu;

(b) attiecīgā gadījumā paziņojumu, kas apstiprina, ka ir iesniegta pārsūdzība, un kurā norāda, ka šādai pārsūdzībai nav apturošas iedarbības;

(c) paziņojumu, kurā norāda, ka EBI Apelācijas padome var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 60. panta 3. punktu.

52. pants
Naudas sodi

1. Ja saskaņā ar 55. panta 8. punktu EVTI konstatē, ka ārējais pārbaudītājs un 47. panta 1. punktā minētās personas tīši vai nolaidības dēļ ir izdarījuši vienu vai vairākus no 2. punktā uzskaitītajiem pārkāpumiem, tā pieņem lēmumu, ar ko piemēro naudas sodu saskaņā ar šā panta 3. punktu.

Pārkāpums tiek uzskatīts par tīšu pārkāpumu, ja EVTI ir konstatējusi objektīvus apstākļus, kuri pierāda, ka persona, izdarot pārkāpumu, ir rīkojusies apzināti.

2. Šā panta 1. punktā minētie pārkāpumi ir šādi:

(a) neatbilstība 18.–30. pantam;

(b) nepatiesu ziņu sniegšana, iesniedzot pieteikumu, lai reģistrētos kā ārējais pārbaudītājs, vai jebkādu citu nelikumīgu līdzekļu izmantošana, lai iegūtu šādu reģistrāciju;

(c) informācijas nesniegšana, reaģējot uz lēmumu, ar ko pieprasa informāciju saskaņā ar 47. pantu, vai nepatiesas vai maldinošas informācijas sniegšana, reaģējot uz informācijas pieprasījumu vai lēmumu;

(d) šķēršļu likšana 48. panta 1. punkta a), b), c) vai e) apakšpunktā minētajai izmeklēšanai vai nepakļaušanās tai;

(e) neatbilstība 49. pantam, nesniedzot paskaidrojumu par faktiem vai dokumentiem, kas saistīti ar pārbaudes priekšmetu un mērķi, vai sniedzot nepareizu vai maldinošu paskaidrojumu;

(f) ārējo pārbaudītāju darbības uzsākšana vai izlikšanās par ārējo pārbaudītāju, nereģistrējoties kā tādam.

3. Šā panta 1. punktā minētā naudas soda minimālā summa ir 20 000 EUR. Maksimālā summa ir 200 000 EUR.

Nosakot naudas soda apmēru saskaņā ar 1. punktu, EVTI ņem vērā 51. panta 3. punktā izklāstītos kritērijus.

4. Ja persona ir tieši vai netieši guvusi finansiālu labumu no pārkāpuma, naudas soda summa ir vismaz vienāda ar šo finansiālo labumu.

5. Ja darbība vai bezdarbība ir vairāku pārkāpumu kombinācija, piemēro tikai naudas sodu par lielāko sodīto pārkāpumu.

53. pants

Periodiski soda maksājumi

1. EVTI ar lēmumu piemēro periodisku soda maksājumu, lai panāktu, ka:

(a) persona izbeidz pārkāpumu saskaņā ar lēmumu, kas pieņemts atbilstoši 52. panta 1. punkta c) apakšpunktam;

(b) šīs regulas 47. panta 1. punktā minētā persona:

i) sniedz pilnīgu informāciju, kas pieprasīta ar lēmumu saskaņā ar 47. pantu;

ii) sadarbojas izmeklēšanā un jo īpaši uzrāda visus pieprasītos reģistrus, datus, procedūras vai jebkādus citus materiālus un papildina un izlabo citu informāciju, kura sniegta izmeklēšanai, kas sākta ar lēmumu, kurš pieņemts atbilstoši 48. pantam;

iii) sadarbojas pārbaudē uz vietas, kas pieprasīta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 49. pantu.

2. Periodisko soda maksājumu piemēro par katru kavējuma dienu.

3. Periodisko soda maksājumu summa ir 3 % no dienas vidējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā vai – fizisku personu gadījumā – 2 % no dienas vidējiem ienākumiem iepriekšējā kalendārajā gadā. To aprēķina no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru uzliek periodisko soda maksājumu.

4. Periodisku soda maksājumu piemēro ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pēc EVTI lēmuma paziņošanas. Beidzoties termiņam, EVTI pārskata šo pasākumu.

54. pants

Informācijas publiskošana par naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, to veids, piemērošanas kārtība un izmantošana

1. EVTI publisko informāciju par ikvienu naudas sodu un periodisku soda maksājumu, kas piemērots saskaņā ar 52. un 53. pantu, ja vien šāda publiskošana būtiski nekaitē

finanšu tirgiem un nerada nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm. Šajā publiskotajā informācijā neiekļauj personas datus Regulas (EK) Nr. 45/2001 nozīmē.

2. Naudas sodiem un periodiskiem soda maksājumiem, kas piemēroti, ievērojot 52. un 53. pantu, ir administratīvs raksturs.

3. Ja EVTI nolemj nepiemērot naudas sodus vai soda maksājumus, tā attiecīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi, Komisiju un attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, kā arī pamato savu lēmumu.

4. Naudas sodi un periodiski soda maksājumi, kas piemēroti, ievērojot 52. un 53. pantu, ir izpildāmi.

   Naudas sodu un periodisku soda maksājumu izpildes nolūkā EVTI piemēro civilprocesa noteikumus, kas ir spēkā dalībvalstī vai trešā valstī, kurā to veic.

5. Naudas sodu un periodisku soda maksājumu summas ieskaita Savienības vispārējā budžetā.

55. pants

Procedūras noteikumi par uzraudzības pasākumu veikšanu un naudas sodu piemērošanu

1. Ja, veicot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI konstatē nopietnas pazīmes tam, ka, iespējams, pastāv fakti, kas varētu liecināt par vienu vai vairākiem no 52. panta 2. punktā uzskaitītajiem pārkāpumiem, EVTI šīs lietas izmeklēšanai no savu darbinieku vidus ieceļ neatkarīgu izmeklēšanas darbinieku. Izmeklēšanas darbinieks nav iesaistīts un nav bijis iesaistīts attiecīgā ārējā pārbaudītāja tiešā vai netiešā uzraudzībā vai reģistrācijā un savus uzdevumus pilda neatkarīgi no EVTI Uzraudzības padomes.

2. Izmeklēšanas darbinieks izmeklē iespējamos pārkāpumus, ņemot vērā to personu komentārus, uz kurām izmeklēšana attiecas, un savu konstatējumu kopumu iesniedz EVTI Uzraudzības padomei.

3. Savu uzdevumu veikšanai izmeklēšanas darbinieks var izmantot pilnvaras pieprasīt informāciju saskaņā ar 47. pantu un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 48. un 49. pantu. Īstenojot minētās pilnvaras, izmeklēšanas darbinieks ievēro 46. pantu.

4. Uzdevumu veikšanas laikā izmeklēšanas darbiniekam ir piekļuve visiem dokumentiem un informācijai, ko, veicot uzraudzību, ir apkopojusi EVTI.

5. Pabeidzot izmeklēšanu un pirms konstatējumu kopums tiek iesniegts EVTI Uzraudzības padomei, izmeklēšanas darbinieks tām personām, uz kurām izmeklēšana attiecas, dod iespēju tikt uzklausītām par izmeklētajiem jautājumiem. Izmeklēšanas darbinieks savus konstatējumus pamato tikai ar tiem faktiem, par kuriem personām, attiecībā uz kurām tiek veikta izmeklēšana, tika dota iespēja sniegt savus komentārus.

6. Izmeklēšanā, kas veikta saskaņā ar šo pantu, pilnībā ievēro attiecīgo personu tiesības uz aizstāvību.

7. Iesniedzot savu konstatējumu kopumu EVTI Uzraudzības padomei, izmeklēšanas darbinieks par to informē personas, uz kurām attiecas izmeklēšana. Personām, uz kurām attiecas izmeklēšana, tiek dotas tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību.

Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas skar trešās personas.

8. Pamatojoties uz izmeklēšanas darbinieka konstatējumiem un ja to pieprasa attiecīgās personas, uzklausot minētās personas saskaņā ar 56. pantu, EVTI pieņem lēmumu par to, vai personas, uz kurām attiecas izmeklēšana, ir izdarījušas kādu no 52. panta 2. punktā uzskaitītajiem pārkāpumiem, un – ja tā – veic uzraudzības pasākumu saskaņā ar 51. pantu un piemēro naudas sodu saskaņā ar 52. pantu.

9. Izmeklēšanas darbinieks nepiedalās EVTI Uzraudzības padomes apspriedēs un arī nekādā citādā veidā neiejaucas EVTI Uzraudzības padomes lēmumu pieņemšanas procesā.

10. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 60. pantu līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc stāšanās spēkā*], lai papildus precizētu procedūru pilnvaru īstenošanai piemērot naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, tostarp noteikumus par aizstāvības tiesībām, pagaidu noteikumus, naudas sodu vai periodisko soda maksājumu iekasēšanu un sīki izstrādātus noteikumus par sodu piemērošanas un izpildes noilguma termiņiem.

11. Ja, veicot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI konstatē, ka ir nopietnas aizdomas par to, ka, iespējams, pastāv fakti, kas varētu liecināt par noziedzīgiem nodarījumiem, EVTI lietu nodod attiecīgajām valsts iestādēm krimināllietas ierosināšanai. Turklāt EVTI atturas no naudas sodu vai periodisko soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir stājies spēkā *res judicata* attaisnojošs vai notiesājošs spriedums, kas izriet no identiskiem faktiem vai faktiem, kuru būtība ir tāda pati.

56. pants

To personu uzklausīšana, kuru lieta tiek izskatīta

1. Pirms pieņemt lēmumus saskaņā ar 51. līdz 53. pantu, EVTI dod iespēju procesā iesaistītām personām tikt uzklausītām par EVTI konstatējumiem. EVTI savus lēmumus pamato tikai ar konstatējumiem, par kuriem procesā iesaistītām personām bijusi iespēja sniegt piezīmes.

2. Pirmo daļu nepiemēro, ja ir jārīkojas steidzami saskaņā ar 51. pantu, lai novērstu būtisku draudošu kaitējumu finanšu sistēmai. Tādā gadījumā EVTI var pieņemt pagaidu lēmumu un dod attiecīgajām personām iespēju tikt uzklausītām pēc iespējas drīzāk pēc lēmuma pieņemšanas.

3. Izskatot lietu, pilnībā ievēro personu, kuru lieta tiek izskatīta, tiesības uz aizstāvību. Šīs personas ir tiesīgas piekļūt EVTI lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai EVTI iekšējiem sagatavošanas dokumentiem.

57. pants

Izskatīšana Eiropas Savienības Tiesā

Eiropas Savienības Tiesas neierobežotā jurisdikcijā ir izskatīt lēmumus, ar ko EVTI ir uzlikusi naudas sodu vai periodisku soda maksājumu. Tā var anulēt, samazināt vai palielināt piemēroto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu.

58. pants

Reģistrācijas, atzīšanas un uzraudzības maksas

1. EVTI no ārējiem pārbaudītājiem iekasē maksu par izdevumiem, kas saistīti ar viņu reģistrāciju, atzīšanu un uzraudzību, un par visām izmaksām, kas tai var rasties, veicot darbu saskaņā ar šo regulu.

2. Visas maksas, ko EVTI iekasē no ārējā pārbaudītāja, kas iesniedzis pieteikumu, vai no reģistrēta ārējā pārbaudītāja, vai atzīta ārējā pārbaudītāja, sedz visas administratīvās izmaksas, kas EVTI radušās no tās darbībām saistībā ar konkrēto pieteikuma iesniedzēju vai ārējo pārbaudītāju. Visas maksas ir samērīgas ar attiecīgā ārējā pārbaudītāja apgrozījumu.

3. Komisija līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 12 mēnešus pēc stāšanās spēkā*] pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 60. pantu, lai precizētu maksu veidus, pakalpojumus, par kuriem tās iekasē, maksu apmēru un samaksas kārtību.

59. pants

EVTI ārējo pārbaudītāju un trešo valstu ārējo pārbaudītāju reģistrs

1. EVTI savā tīmekļa vietnē uztur publiski pieejamu reģistru, kurā iekļauj:

   (a) visus ārējos pārbaudītājus, kas reģistrēti saskaņā ar 15. pantu;

   (b) ārējos pārbaudītājus, kuriem uz laiku ir aizliegts veikt savas darbības saskaņā ar 51. pantu;

   (c) ārējos pārbaudītājus, kuru reģistrācija ir atsaukta saskaņā ar 51. pantu;

   (d) trešo valstu ārējos pārbaudītājus, kuriem atļauts sniegt pakalpojumus Savienībā saskaņā ar 31. pantu;

   (e) trešo valstu ārējos pārbaudītājus, kas atzīti saskaņā ar 34. pantu;

   (f) ārējos pārbaudītājus, kas reģistrēti saskaņā ar 15. pantu un kas saskaņā ar 35. pantu apstiprina trešo valstu ārējo pārbaudītāju pakalpojumus;

   (g) trešo valstu ārējos pārbaudītājus, kuru reģistrācija ir atsaukta un kuri vairs neizmanto 31. pantā paredzētās tiesības, ja Komisija attiecībā uz minēto trešo valsti pieņem 32. pantā minēto atsaukšanas lēmumu;

   (h) trešo valstu ārējos pārbaudītājus, kuru atzīšana ir apturēta vai atsaukta, un ārējos pārbaudītājus, kas reģistrēti saskaņā ar 15. pantu, bet vairs neapstiprina trešo valstu ārējo pārbaudītāju pakalpojumus.

2. Reģistrā iekļauj ārējo pārbaudītāju kontaktinformāciju, to tīmekļa vietnes un datumus, līdz kuriem stājas spēkā EVTI lēmumi par minētajiem ārējiem pārbaudītājiem.

3. Attiecībā uz trešo valstu pārbaudītājiem reģistrā iekļauj arī informāciju par pakalpojumiem, ko trešās valsts ārējie pārbaudītāji var sniegt, un tās kompetentās iestādes kontaktinformāciju, kura ir atbildīga par viņu uzraudzību trešā valstī.

V sadaļa
Deleģētie akti

60. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kas minēti 55. panta 10. punktā ("Procedūras noteikumi par uzraudzības pasākumu veikšanu un naudas sodu piemērošanu") un 58. panta 3. punktā ("Reģistrācijas, atzīšanas un uzraudzības maksas"), Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no [*PB: lūgums ierakstīt spēkā stāšanās datumu*].

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta pantos "Procedūras noteikumi par uzraudzības pasākumu veikšanu un naudas sodu piemērošanu" un "Reģistrācijas, atzīšanas un uzraudzības maksas". Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar pantiem "Procedūras noteikumi par uzraudzības pasākumu veikšanu un naudas sodu piemērošanu" un "Reģistrācijas, atzīšanas un uzraudzības maksas", stājas spēkā tikai tad, ja [divu mēnešu] laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par [diviem mēnešiem].

61. pants
Komitejas procedūra

Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK[47]. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011[48] nozīmē.

Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

---

47 2001/528/EK: KOMISIJAS LĒMUMS (2001. gada 6. jūnijs), ar ko izveido Eiropas vērtspapīru komiteju

48 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.

VI sadaļa
Nobeiguma noteikumi

62. pants
Pārejas noteikumi

1. Ikviens ārējais pārbaudītājs, kas plāno sniegt pakalpojumus saskaņā ar šo regulu no tās spēkā stāšanās dienas līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas*], šādus pakalpojumus sniedz tikai pēc tam, kad par to ir informējis EVTI un sniedzis 15. panta 1. punktā minēto informāciju.

2. Līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus pēc šīs regulas pirmās piemērošanas datuma*] šā panta 1. punktā minētie ārējie pārbaudītāji ievēro 16. līdz 30. pantu, izņemot prasības, kas noteiktas 16. panta 2. punktā, 19. panta 2. punktā, 20. panta 3. punktā, 21. panta 4. punktā, 22. panta 3. punktā, 23. panta 3. punktā un 25. panta 7. punktā minētajos deleģētajos aktos.

3. Pēc [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus un vienu dienu pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas*] šā panta 1. punktā minētie ārējie pārbaudītāji sniedz pakalpojumus saskaņā ar šo regulu tikai pēc tam, kad tie ir reģistrēti saskaņā ar 15. pantu un ievēro 14. pantu un 16. līdz 30. pantu, kas papildināti ar 2. punktā minētajiem deleģētajiem aktiem.

4. Pēc [PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus un vienu dienu pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas] EVTI pārbauda, vai 1. punktā minētie ārējie pārbaudītāji un šo pakalpojumu sniedzēju sniegtie pakalpojumi līdz [PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas] atbilst šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

   Ja EVTI uzskata, ka pirmajā daļā minētais ārējais pārbaudītājs vai sniegtie pakalpojumi neatbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, EVTI veic vienu vai vairākas 52. pantā noteiktās darbības.

63. pants
Pārejas noteikumi attiecībā uz trešo valstu ārējiem pārbaudītājiem

1. Ikviens trešās valsts ārējais pārbaudītājs, kas plāno sniegt pakalpojumus saskaņā ar šo regulu no tās spēkā stāšanās dienas līdz [*PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas*], šādus pakalpojumus sniedz tikai pēc tam, kad par to ir informējis EVTI un sniedzis 15. panta 1. punktā minēto informāciju.

2. Trešās valsts ārējie pārbaudītāji, kas minēti 1. punktā:

   (a) atbilst 16. līdz 30. panta noteikumiem, izņemot prasības, kas noteiktas 16. panta 2. punktā, 19. panta 2. punktā, 20. panta 3. punktā, 21. panta 4. punktā, 22. panta 3. punktā, 23. panta 3. punktā un 25. panta 7. punktā minētajos deleģētajos aktos;

   (b) tiem ir juridiskais pārstāvis, kas atrodas Savienībā un atbilst 34. panta 3. punkta a) līdz c) apakšpunkta prasībām.

3. Pēc [PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus un vienu dienu pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas] piemēro 32., 34. un 35. pantu.

4. Pēc [PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus un vienu dienu pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas] EVTI pārbauda, vai 1. punktā minētie ārējie pārbaudītāji un šo pakalpojumu sniedzēju sniegtie pakalpojumi līdz [PB: lūgums ierakstīt datumu, kas ir 30 mēnešus pēc šīs regulas pirmās piemērošanas dienas] atbilst šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

Ja EVTI uzskata, ka pirmajā daļā minētais ārējais pārbaudītājs vai sniegtie pakalpojumi neatbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, EVTI veic vienu vai vairākas 52. pantā noteiktās darbības.

64. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Padomes vārdā — Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs priekšsēdētājs